

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ. *gal 10 Id*

EURIPIDIS

HIPPOLYTUS

Ex MSS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis
emendatus.

Variis Lectionibus & Notis Editoris accessere Viri

Clarissimi JEREMIE MARKLAND
Emendationes.

*This title was put without
my knowledge, and very
contrary to my inclination.
J. Markland*

O X O N I Æ,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

Prostant apud J. FLETCHER, & R. CLEMENTS;

Londini apud T. WILCOX. MDCCLVI.

5

Imprimatur,

GEO. HUDDSFORD,

Vice-Can. Oxon.

Dec. 30. 1755.

P R Æ F A T I O.

ETSI studioforum gratiam ei minimè defuturam esse arbitror, qui ad commune literarum bonum operam diligenter atque ex fide contulerit: ut minùs de excusatione mihi laborandum sit, si hoc inceptum difficilius atque operosius quam pro ætate meâ existimari contigerit: tamen quoniam nonnulli in animum induxerunt, Euripidis edendi curam (de quo sciunt me cogitare qui res meas sciunt) vel hominem eruditissimum difficultate obruere posse, breviter aperiendum esse censui, cùm totum hoc cujusmodi sit consilium, tùm verò quibus rationibus, quâque perficiendi spe susceptum initio fuerit. Atque hic non diffitebor illud me præcipuè in hanc cogitationem erexisse quod detertere etiam poterat, veræ Læctionis innumerabiles fere in hoc Auctore depravationes. Sed ego sic mecum reputabam: ubi ampla vitiorum seges esset, ibi vel mediocri ingenio & honestæ exercitationis materiem dari, & occasionem non pœnitendam aliorum quoque studia aliquâ ex parte adjuvandi. Nam ut omnes omnino salebræ vel commodâ explicatione, vel probabili emendatione è medio tollerentur, id uti probè videbam à me præstari non posse, ita intelligebam ab æquis peritisque rerum æstimatoribus nullo modo expectari. Quod igitur nefas erat sperare, id neque tentandum esse

P R Æ F A T I O.

esse existimavi; sed ubi species aliqua veritatis inveniri posset, non premendam; in reliquis, aliorum ingeniis & diligentiae omnia permittenda.

Atqui nescio an aliud meum viris eruditis probaturus sim consilium, in quo à plerisque Tragicorum Editoribus diversus sustinui abire. Cum enim ii in metris Choricis constituendis laborare soleant, idque velut in parte provinciae suae ponant, ut Antistrophē Strophae per omnia accommodent, ego ab omni hoc negotio abstinendum esse censui. Fateor enim me neque Versuum Choricorum species, neque pedum ἰσοδυναμίας tam accuratè perdidicisse, ut quid versum efficiat, quid non, quid cuique respondeat, quid discrepet, in huiusmodi systematibus definire auserim. Magnum præterea videbatur fore, si ubi Strophe & Antistrophe manifestè à se invicem discederent, ego qui neque à quopiam edoctus essem, neque conjecturam assequi possem, utra earum depravata esset, de alterutra emendandam cogitarem. Quare ut propter metrum quidquam conjecturis tentarem, nunquam adhuc animum potui inducere, satis contentus si neque contra metrum quidquam. Quæ tamen omnia non ideo à me dicta sunt, quasi Viros literarum usu & tractatione multò exercitiores detertere debuerit, quod me deterruit; cum ex felicissimâ Cl. Marklandi in hanc ipsam fabulam diligentiam satis perspicuum sit, quàm illud negotium bonis auctoribus utile futurum sit, si eruditè & cum iudicio administretur.

Quas

P R Æ F A T I O.

Quas verò regulas Viri Eruditi posuerunt de Anapæstis ex secundâ quartâque Iamborum sede ejiciendis, de Augmento nunquam in Poetis Atticis omittendo, de usu denique Articuli ὁ, iis neque adversatus sum, si quando per sensum & MSS. obsequi mihi licuit, neque sine MSS. vel literulam propter eas mutandam esse censeui. Nam qui hos veluti Canonas quosdam Lectionis constituendæ proponunt, ii, ni fallor, profitentur vel levi immutatione sese emendaturos quæcunque adversantur loca, vel aliâ ratione mendosa esse ostensuros. Quod in me nolui recipere. Memineram enim & Anapæstos duobus apud Sophoclem locis quartam Iambi sedem occupare; quorum alter in Trachiniis extat v. 295. των μεν παρθενων, των δε πεπυσμενη λογῳ: alter in Philoctetâ v. 498. Τραχινίαν τε δειραδα καὶ τον ευρον: & Augmentum ab Euripide omissum in versu, si quis alius, sano atque integro:

— ανεφερ' ἡ μὲν ὠλεενν,
 Ἡ δ' ἰχθυος αὐταῖς ἀρβυλαῖς· ΓΥΜΝΟΥΝΤΟ δὲ
 Πλῆθρα ἀσπαρχμοῖς. *Bacchæ* v. 1132.

Nam de usu Articuli ὁ, quem & iidem nimis astringunt, subtilior controversia est, quam ut eam nunc persequi necesse sit.

Cæterum, ut de subsidiis, quæ ad Euripidem edendum hactenus comparare potui, aliquando differere incipiam; ex quo me hæc cogitatio incessit, statueram, si qua opportunitas daretur, Parisios proficisci, Veteresque

P R Æ F A T I O.

resque Codices qui in Regiâ Bibliothecâ fatis magno numero servari dicebantur, evolvere; quod brevi post tempore consecutus sum. Neque me itineris suscepti ullo modo pœnituit; five enim MSS. copiam, vetustatem, varietates denique eximias spectes, nihil in eo genere majus aut insignius cogitari potuit: five spectatissimam Cl. Sallierii humanitatem, iis sum officiis ab eo sublevatus, ut MSS. omnium Euripidis accuratam collationem, quod opus multò longioris industriæ credideram fore, spatio trimestri absolverim; iis exceptis, in quibus Tres duntaxat priores Tragœdiæ extabant, quorum qui Vetustissimus videbatur, diligenter evolvi; reliquos in locis tantùm suspectis & obscurioribus inspexi. Non leve quoque adjumentum contulere Editio Vetusta, literis majusculis Florentiæ, uti credibile est, impressa; quam in versibus Choricis dividendis, ut cætera omittam, uno alterove in loco secutus sum: Codicis Scaligeriani, quem Barnesius memorat, collatio accuratiùs quam ab ipso facta: Variæ denique Lectiones quas ex MSo quodam Cottoniano excerptas Idem in margine Editionis suæ descripsit. Id Exemplar paucis abhinc annis in Bibliothecam Bodleianam devenit. Manuscriptum, quod ægrè tuli, invenire non potui.

Collectis, quæ memoravi, subsidiis, cum edere in publicum decrevissem diligentiae meæ specimen, essentque Hippolyti schedæ duæ priores eo consilio impressæ, delatus est à Cl. Marklando Emendationum Libellus, quem Amicissimi cujusdam Viri rogatu atque operâ
impetra-

P R Æ F A T I O.

impetraveram. Dictu difficile est quantâ me delectatione affecerit beneficium insigne, ab eo præsertim Viro in me collatum qui tam multa tamque præclara ipse in Literis præstiterat; quæ mihi non fumo deprædicanda; nihil enim attinet & à me & apud scientes commemorari; Humanitatem ejus candoremque excors sim nisi animo memoriâque imbiberim. Harum igitur emendationum quum magna pars, inchoato demùm opere, memorari non posset in eo loco, ubi & aliorum & meas etiam suspiciones conjeceram, omnes ad finem collocavi: quod gratius Lectori puto fore, fortasse & commodius, quam si plerisque in inferiori paginæ margine obviàm se offerentibus, reliquæ in fine, quasi absconditæ, laterent.

Reliquarum Fabularum Editio uti non est continuò à me expectanda, aliud studiorum genus jam olim respicienti, ita si æquis ac benevolis Lectoribus satisfecisse me comperero, non subtraham me operi inchoato, neque ignaviæ decedam; sed vacivas, si quæ illæ futuræ sint, horas, disponendis atque in ordinem redigendis quæ ad manum sunt, impertiar: nam ut alia adjicere possim, minor spes est. Oxoniæ, Mense Januario. MDCC LVI.

E R R A T A.

V. 652. *μη δὲ*, l. *μηδὲ*. 1101. *Σίξεται*; l. *Σίξεται*. Not. in v. 1053. *pro*, l. *par*.
V. 305. Ed. Fl. non habet *ἐπὶ τῆς* sed *ἐπὶ τῆς*.

REPORT

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's development. The second part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The third part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

The fourth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The fifth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

The sixth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The seventh part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ.

⊖ Ἡσδύς υἱὸς μὲν ἦν Αἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Ἀθηναίων γήμας δὲ μίαν τῇ Ἀμαζόνων Ἰππολύτῳ¹, Ἰππόλυτον ἐγέννησε, κάλλιπ τε καὶ σωφροσύνη διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ² συνοικῆσαι τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπεισηγάγετο κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνως τῷ Κρητῶν βασιλέως, καὶ Πασιφάης θυγατέρα φαίδραν. ὁ δὲ Ἡσδύς Πάλλαντα ἑνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φάγει ἐς Τροίζηνά μετὰ τῇ γυναικὶ³. αὐτὴ συνέβη τὸν Ἰππόλυτον παρὰ Πιτθεῖ τρέφειν. θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος ἔσα, πληρῆσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν Ἰππόλυτον δια σωφροσύνῃ ἀνελὼν κρύψασα, τὴν φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησε⁴, τέλος δὲ⁵ τοῖς περὶ τῆς οἰκίας ἐπέθηκε. ἐργασα γὰρ τῇ νόσῳ ἡ φαίδρα, χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὴν δηλώσῃ ἠναγκάσθη ἡ δὲ, κατεπηλείατο αὐτῇ βοηθήσειν. ἥτις καὶ παρὰ⁶ τῇ παρὰίρεσιν, λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ φαίδρα καταμαθῆσα, τῇ μὲν τροφῇ ἐπέπληξεν, ἑαυτῇ δὲ ἀνήρτησε. κατ' ὃν καιρὸν Φανεύς Ἡσδύς, καὶ κατελεῖν θέλων τῇ ἀπηγχοισμένῃ, εὗρεν αὐτῇ προσσηρημένην δέλιον⁷, δι' ἧς Ἰππολύτης φθορὰν κατηγόρει, καὶ ἐπέβλην. πεισθεὺς ὅτι τοῖς γεγραμμένοις, τῇ μὲν Ἰππολύτῳ ἐπέταξε φάγειν, αὐτὸς ὅτι τῷ Ποσειδῶνι ἀρὰς ἔχει. ὧν ἐπακῶσας ὁ θεὸς, τῇ Ἰππολύτῳ διέφθειρεν. Ἀρέμις ὅτι τῇ γεγεννημένων ἕκαστον διασαφῆσασα Ἡσδῇ, τῇ μὲν φαίδρῳ ἐκ ἐμμεψατο, τῷ δὲ παρεμυθήσατο ὥστε καὶ γυναικὸς στερηθῆναι. τῷ δὲ Ἰππολύτῳ πᾶς ἔφη ἐπιχωρίως⁸ ἐγκαταστήσασθαι. Ἡ σκηνὴ τῷ δράματι ἐν Θήβαις κείται⁹.

Variae Lectiones ex editione Arsenii. 1. Ἀντιόπῳ. 2. d'. ἡ.

3. μετὰ τῶν συγγενῶν. 4. desunt hae quinque voces. 5. d'. δι.

6. ἥτις καὶ α. 7. βίβλον. 8. γῆς. 9. ὑπὸ καὶ ἐν Θήβαις. *Ἐπὶ Ἀμει-*

νονος ἀρχόντος Ὀλυμπιάδῃ πρ', ἔτι δ'. πρῶτος Εὐριπίδης. δεύτερος Ἰοφῶν.

τρίτος Ἰων. ἐστὶ δὲ ἕτος ὁ Ἰππόλυτος δεύτερος καὶ Σιφάνιος προσαγορευόμε-

νος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος. τὸ γὰρ ἀπεριτὸς καὶ κατηγορίας ἄξιον

ἐν τῷ δὲ δράματι τῷ δὲ δράματι τῶν πρώτων.

*vide Casaub. ad Atheni-
lib. V. c. 18. p. 384.*

ΤΑ ΤΟΥ
ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

ΦΑΙΔΡΑ.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΕΚ ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΡΟΦΟΣ ΦΑΙΔΡΑΣ.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀφροδίτη.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ.

Αφρ. ΠΟΛΛΗ μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ ἀνώνυμος
 Θεὰ κέκλημα Κύπρις, ἔρδυσ' ἔσω·
 Οσοί τε πόντις, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν
 Νάισιν εἴσω, φῶς ὀρῶντες ἡλίας,
 Τὸς μὲν σέβοντας τὰ μὰ πρῆσβδύω κράτη, 5
 Σφάλλω δ' ὅσοι φρογῶσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
 Ενεστὶ γὰρ δὴ καὶ γένει τόδε,
 Τιμώμενοι χρίεσθαι ἀνθρώπων ὕπο.
 Δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα·
 Ο γὰρ με Θεσέως παῖς, Αμαζόνος τόκῳ 10
 Ἰππόλυτος, ἀγνὸς Πιτθέως παιδύματα,
 Μόνος πολυτῆρ' ἥσδε γῆς Τροϊζιῆας,
 Λέγῃ κακίστην δαιμόνων πεφυκένας·
 Αναίνεται ὃ λέκτρα, καὶ ψαυεὶ γάμων.
 Φοίβε δ' ἀδελφίῳ Ἀρτεμιν, Διὸς κόρη 15
 Τιμᾶ, μεγίστῳ δαιμόνων ἡγεμνῷ.
 Χλωρὰν δ' αἰὲν ὕλην πρῆξεν ἔμψυχον αἰεῖ,
 Κυτὸν ταχέαις θήραις ἔξαίρῃ χθονὸς,
 Μείζω βροτείαις παρὰ πρῶτον ὁμιλίας.
 Τέτοιαι μὲν γὰρ οὖν ἐφθονῶ· τί γάρ με δῖς; 20
 Ἀ δ' εἰς ἔμ' ἡμάεσθε, τιμωρήσομαι

Ιππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ· τὰ πολλὰ δὲ
 Πάλαμ περκόψασ', ἐ πόνε πολλὰ με δεῖ·
 Ελθόντα γάρ νιν Πιτθέως πότε' ἐκ δόμων
 Σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυσθείων
 Πανδίωνος γλῶ, πατρὸς εὐχρῆς δαίμαρ
 Ἰδῶσα Φαίδρα, καρδίαν κατέχετο
 Ερωπὶ δεινῶ, τοῖς ἐμοῖς βεβλῦμασι.
 Καὶ πρὶν ᾧ ἐλθεῖν τῷδε γῆν Τριζηνίαν,
 Πέτρην πρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον
 Γῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίστατο,
 Ερῶσ' ἔρωτ' ἐκδημον· Ἰππολύτῳ δ' ἐπὶ
 Τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρύσασθαι θεῖον. *ὀνομάσθαι. Jortin. in fine.*
 Ἐπεὶ δ' Ἐπιδὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα,
 Μίασμα φεύγων αἵματος Παλλὰςτιδῶν,
 Καὶ τῇδε σὺ δαίμαρπ ναυτολεῖ χθόνα,
 Ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῶν,
 Ἐνθάδε δὴ σέεσσα, κακπεπληγμένη
 Κέντροις ἔρωτος ἢ πάλαιν, ἀπόλλυ³)
 Σιγῇ· ξύνοιδε δ' ἔτις οἰκετ' ἴσον.
 Ἀλλ' ἔπ' ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν·
 Δείξω δ' Ἐπιδὺ πρᾶγμα, κακφανήσεται
 Καὶ τὸν ᾧ ἡμῖν πολέμον πεφυκότα,
 Κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόνυ⁴
 Ἀναξ Ποσειδῶν ὤπασεν Ἐπιδεῖ γέρας,
 Μηδὲν μάταιον ἐς τρεῖς εὐξαδάμ θεῶ.

25

30

35

40

45

Ἡ δ'

Ἡ δ' εὐκλεὲς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται
Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' ἐπεσμήσω χακόν,
Τῆ μὴ ἐπιδραχῆν τὲς ἐμὰς ἐχθρὰς ἐμοί
Δίκῃ τσαύτῃ ὥς μοι καλῶς ἔχειν.

50

Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
Στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
Ἰππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων.
Πολὺς δ' αἶμ' αὐτῷ περὶ πόλιν ὀπισθόπης
Κῶμος λέλκεν, Ἀρτεμὶν τιμῶν θεὸν
Ἵμνοισιν· ἐ γὰρ οἷσδ' ἀνεωγμύρας πύλας
Ἀδᾶ, Φάος τε λοιάδιον βλέπων τόδε. —

55

Ἰππ. Ἐπεὶ ἄδοντες ἔπεσθε

Τὰν Διὸς ἐρατίαν Ἀρτεμιν,
Ἀρτεμιν, αἶ μελόμεσθα.

60

Χο. Πότνια, πότνια, σεμινοτάτα,

Ζηνὸς γένεθλον,
Χαῖρέ μοι ὦ κόρη,
Χαῖρέ μοι Λατῆς

Ἀρτεμι καὶ Διὸς,
Καλλίστα πολὺ ἄρ' ἔγενον,

65

Αἱ μέγαν κατ' ἐρανὸν
Ναίετ' εὐπατέριαν αὐλάν,
Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον.

Χαῖρέ μοι ὦ καλλίστα,
Καλλίστα τῇ κατ' ὀλυμπον

70

Παρθένε-

Παρθένων Αρετή.

- Ιππ. Σοὶ τόνδε πλεκτὸν σέφανον ὃς ἀκηράτε
 Λειμῶνος, ὧ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
 Ενθ' ἔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρειν βοτὰ, 75
 Οὐδ' ἦλθε πω σῆθερος, ἀλλ' ἀκήρατον
 Μέλιοντα λειμῶν ἑαρινὸν διέσχετο,
 Αἰδῶς ᾗ ποταμίαισι κηπδοὶ δρόσοι.
 Ὅσοις διδάκτον μηδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
 Τὸ σωφρονεῖν εἰληχεν εἰς τὰ πάντ' αἰὲ, 80
 Τέτοις δρέπεσθαι τοῖς κακοῖσι δ' ἐ γέμεις.
 Ἀλλ' ὧ φίλη δέσποινα, χερσέας κόμης
 Ἀνάδημα δέξαι, χερσὲς εὐσεβεῖς ἀπο.
 Μόνῳ γάρ ἔστι τῶν ἐμοὶ γέρας βροτῶν.
 Σοὶ κὺ ξύνειμι, καὶ λόγῳ ἀμείβομαι, 85
 Κλύων ἤ αὐδῶν, ὅρμα δὲ ἐχ' ὁρῶν τὸ σόν.
 Τέλος ᾗ χάμψαιμι ὥσπερ ἠρξάμην βίε.
 Θε. Ἀναξ, Θεὸς γὰρ δεσπότης καλεῖν χερσῶν,
 Ἀεὶ ἂν τι μὲ δέξαιο βελδύσαντος εὖ;
 Ιππ. Καὶ χάριτα γ' ἢ γὰρ ἐ σοφοὶ φανοίμεθ' ἂν. 90
 Θε. Οἶδ' ἐν βροτοῖσιν ὅς κε φέρει νόμος;
 Ιππ. Οὐκ οἶδα· ἔγωγε δὲ καὶ μ' ἀνιστορεῖς πέρι;
 Θε. Μισεῖν τὸ σεμνόν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.
 Ιππ. Ὅρθως γε· τίς δὲ ἐ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
 Θε. Ἐν δ' εὐπροσηγόρισιν ἔστι τις χάρις; 95
 Ιππ. Πλείη γε, καὶ κέρδος γε σὺν μόχθῳ βραχὺ.

Η καὶ

- Θε. Η καὶν θεοῖσι ταυτὸν ἐλπίζεις τόδε;
- Ιππ. Εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
- Θε. Πῶς ἔν σὺ σεμνὴν δαίμον' εἰ παρσενέπεις;
- Ιππ. Τίν'; εὐλαβεῖς δὲ μὴ πὶ σὸν σφαλῇ σῶμα. 100
- Θε. Τήνδ', ἢ πύλαισι σαῖς ἐφύσθηκεν Κύπρις.
- Ιππ. Πρὸσωθεν αὐτῷ ἀγνὸς ὢν ἀσπάζομαι.
- Θε. Σεμνή γε μέντοι, καὶ πίσημος ἐν βροτοῖς.
- Ιππ. Ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων μέλει.
- Θε. Εὐδαιμονοίης νῦν ἔχων ὅσον σε δεῖ. 105
- Ιππ. Οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν.
- Θε. Τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρεῖας χρεῶν.
- Ιππ. Χωρεῖτ' ὀπαδοί, καὶ παρελθόντες δόμους,
Σίτων μέλεσθε· τερπνὸν ἐκ κυναγίας
Τράπεζα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεῶν 110
Ιπποισι, ὅπως ἂν ἄρμασι ζεύξας ὑπο,
Βορᾶς κορεσθεῖς, γυμνάσω τὰ παρόσφορα.
Τὴν σὴν δὲ Κύπριν, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
- Θε. Ἡμεῖς δ', τὰς νέας γὰρ εἰ μνηστεύον,
Φρογνύοντες ἔτιωσ' ὡς πρέπει δέλοισι λέγειν, 115
Παροευχόμεθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι,
Δέσποινά Κυπρί· χρεὶ δὲ συγγνώμην ἔχειν,
Εἴ τις σ' ὑφ' ἥβης ἀπλάγχνοι ἐνταυρὸν φέρων,
Μάταια βάζει· μὴ δόκει τὰς κλύειν.
Σοφωτέρως γὰρ δεῖ βροτῶν εἶναι θεῶν. 120

Στροφὴ α'.

Χο. Ωκεανοῦ πρὸς ὕδωρ
 Σπάζουσα πέτρα λέγεται,
 Βαπτῶν χάλψι ρυτὰν παλῶν
 Προϊέουσα κρημνῶν
 Τόθι μοι τίς ἦν φίλα, 125
 Πορφύρεα φάρεα
 Ποταμῖα δρόσῳ
 Τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτραις
 Εὐαλίς κατέβαλεν· ὅθεν μοι
 Πρώτα φάτις ἦλθε, δέσποιναν 130

Αντιστροφὴ α'.

Τειρομένην νοσερᾷ
 Κοίτα, δέμας ἐντὸς ἔχειν
 Οἰκῶν· λεπτὰ δ' φάρεα ξοῦσαν
 Κεφαλὰν σκιάζειν.
 Τειπάταν δ' ἐνὶ κλύω 135
 Τάνδε κατ' ἀμβροσίῃς
 Στόματος αἰμέραν
 Δάματρός ἀκτῆς δέμας ἀγνὸν ἴχει,
 Κρυπῶν τε πένθει θανάτῳ θέλουσαν
 Κέλσῃ ποτὶ τέσμα δύσανον. 140

Στροφὴ β'.

Σὺ γὰρ ἐνθεός, ὦ κέρε,
 Εἴτ' ἐκ Πηλῶς, εἴθ' Ἐχάτας,

Η σι-

Η σεμνῶν Κορυθαύτων,
 Η ματρὸς ἑρέας Φοιταλέα; *ita Dist.*
 Σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρεν 145
 Δίκτυναν ἀμπλακίαις
 Ανίερθς ἀθύτων πελάνων τεύχη; *ita Dist.*
 Φοιτᾶ γ' καὶ ἀφ' ἑλίκας,
 Χέρσον θ' ὑπὲρ, πελάγας,
 Δίναισι νοτίαις ἄλμας. *f. Δίναιστε* 150

Αντιστροφὴ β'.

Η πόσιν τ' Ερεχθιδᾶν
 Αρχαγόν, τὸν εὐπατείδαν,
 Πημαίνῃ πρὸς ἐν οἴκοις,
 Κρυπτᾶ γε κοίτα τῇ σὼν λεχέων;
 Η ναυβάτης πρὸς ἐπλάθυσεν 155
 Κρήτῃ ἐξορμος ἀνῆς
 Λιμένα τ' εὐξαινότατον ναύταις,
 Φήμαν πέμπων βασιλείᾳ
 Λύπα δ' ὑπὲρ παγέων
 Εὐναία δέδετα ψυχά; 160

Επώδης.

Φιλῆ τ' ἑταῖρα δυσερέφῃ γυναικῶν
 Αἰμονίᾳ κακὰ δύσανθ'
 Αμνηστία συνοικεῖν
 Ωδίνων τε καὶ δυσφροσύνας δι' ἐμᾶς
 Ηἴξε ποτὲ νηδύος ἀδ' αὖρα. 165

B

Τὰν

Τὰν δ' εὐλοχὸν ἐρεκίαν
 Τόξων μεδέεσσαν
 Ἀρτεμὲν αὐτόν.
 Καί μοι πολυζήλωτο
 Αἰεὶ σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.

170

Ἀναπαύσει.

Ἀλλ' ἴδε τροφὸς γεραῖα παρὰ θυρῶν
 Τινὺςδε κομίζουσ' ἔξω μελάρθρων,
 Στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται.
 Τί ποτ' ὅτ' μαθεῖν ἔραται ψυχὰς,
 Τί δεδήληται

175

Δέμας ἀλλόχροον βασιλείας.

Τρο. Ω κακὰ θνητῶν, συγεραί τε νόσοι,
 Τί σ' ἐγὼ δράσω; τί ᾗ μὴ δράσω;
 Τίδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὅτ' αἰδήσῃ
 Ἐξω ᾗ δόμων ἤδη νοσέας
 Δέμνια κοίτας.

180

Δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν, πᾶν ἔπος ἦν σοι.
 Τάχα δ' εἰς θαλάμῃς σπείσεις τὸ πάλιν.
 Ταχὺ γὰρ σφάλλῃ, κέδει χείρας.
 Οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ παρὲν, τότ' ἀπὸν
 Φίλτερον ἡγή.

185

Κρεῖσσον ᾗ νοσεῖν, ἢ θεραπεῖν.
 Τὰ μὲν ὅτ' ἀπλᾶν, τῷ ᾗ, σὺν ἀπλᾷ
 Λύπη τε φρενῶν, χερσὶν τε πόντο.

Ἡδὲ

Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ.

II

Πᾶς δ' ὁδὸν ἡρὸς βίος ἀνθρώπων,
Κῆκ' ἔστ' ὁ πόνος ἀνάπαισις.

190

Ἀλλ' ὅπ' τ' ἔστιν φίλτερον ἄλλο
Σκότος ἀμύχαν κρύπτει νεφέλαις,
Δυσέρωτες δὲ φαινόμεθ' ὄντες
Τέθ' ὅπ' τὸ τίθει κ' ἔστι γῆν,
Δὲ ἀπειροσύναν ἄλλα βίος,
Κῆκ' ἀπόδειξ' ἔτι ὑπὸ γαίας.
Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεθα.

γὰρ *plutarch. p. 1105. B. ubi vide.*

195

Φαί. Αἰρετέ με δέμας' ὁρᾷτε χάρα;
Λέλυμαι μελέων σιῶδεςμα, φίλαι.
Λάβ' εὐπῆχεις χεῖρας, πόροιοι.
Βαρέ μοι κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν.
Ἀφελ', ἀμπετασον βόσρυχον ὅμοις.

200

Τεθ. Θάρα τέκνα, καὶ μὴ χαλεπῶς
Μεταβάλλε δέμας.
Ρᾶον ὅ νόν μετὰ θ' ἡσυχίας
Καὶ γενναίᾳ λήματος οἴσας
Μοχθεῖν ὅ βροτοῖσι ἀνάγκη.

205

Φαί. Ε. ἔ.
Πῶς ἂν δροσεῶς ἀπὸ κρηνίδ' ὅ
Καθαρῶν ὑδάτων πομ' ἀρυσταίμαν;
ὑπὸ τ' αἰγείρας, ἐν τε κομήτη
Λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσταίμαν;

210 *f. vns.*

Τεθ. Ω παῖ, τί θροεῖς;

Οὐ μὴ παρ' ὅχλῳ τάδε γηρύσῃ,
Μανίας ἔποχον ῥιπίῃσσι λόγον.

215

Φαί. Πέμπετέ μ' εἰς ὄρεσ' εἶμε παρὲς ὕλαν,
Καὶ παρὰ πύλῃσιν, ἵνα θηροφόνοι
Στέβουσι κύνες,

Βαλίας ἐλάφοις ἐγχειπόμεναι
Πρὸς θεῶν ἔραμαι κυσὶ θωύξαι,
Καὶ παρὰ χρίταν ἐκλυθῆν ῥίψαι
Θεσσαλὸν ὄρεα κ' Ἰππὶλῶγχον ἔχουσ'
Εν χειρὶ βέλῃ.

220

Τρο. Τί ποτ' ὦ τέκνον τάδε κηραίνεις;

ma h. Schol. 225t. Sophoc. Trachin.
ad v. 29.

Τί κνηγεσίων ἢ σοὶ μελέτης;

Τί ὃ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;

Παρὰ γὰρ ὄρεσιν πυργαῖς συνεχῆς
Κλιτύς, ὅθεν σοὶ πῶμα γένοιτ' ἄν.

Φαί. Δέσποιν' αἰλίας Ἀρτεμι λήμνας,
Καὶ γυμνασίων τῆς ἵπποκρότων,
Εἴθε γενοίμην ἐν σοῖς δαπέδοις,
Πώλῃς ἐνέας δαμαλιζόμενα.

230

Τρο. Τί τόδ' αὖ παρὰ φρον ἔρριψας ἔπος;
Νυνὶ δὲ γὰρ ὄρεος βαῖς ὅπῃ θήσας
Πόθον ἐσέλλε· νῦν δὲ αὖ ψαμάθοις
Επ' ἀκυμάντοισι πώλων ἔρασαι.
Τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,

recte. prima in παρὰ
φρον longa est.
235

234 F. παραφορον vel παραφρων met. gr.

Οσις

1. μελέτη. et ita Cod. A. intelligitur
μέτις, quae vox melior est in μετ-
ρία ἐστὶ: et hinc constructio est haec,
κατὰ τί οὐ μετρία ἐστὶ μελέτη
κνηγεσίων καὶ ὅσι; Dixi plenius in
not. ad Iphig. in Aulid.

Οστις σε θεῶν ἀνασειράζει,
Καὶ παρὰ κόπῃ φρένας, ὦ πάϊ.

240

Φαί. Δύστανος ἐγὼ, τί ποτ' εἰργασάμαν;
Ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς;
Εμάνλυ, ἔπεσον δαίμονος ἄτα.
Φεῦ· Φεῦ· τλήμων.

Μαία, πάλιν με κρύψον κεφαλάν·

245

Αἰδεῖσθαι γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.

Κρύπτε· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βαίνει,

Καὶ ἐπ' αἰγύνῃ ὄμμα τέτραπται.

Τὸ γὰρ ὀρθῶς γνώμαν, ὀδυῖα·

Τὸ δ' ἄμεινον, κακόν· ἄλλὰ κρατῶ,

250

Μὴ γινώσκοντ' ἄπολέας.

Τρο. Κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν, πότε δὴ θάνατον

Σῶμα καλύψει;

Πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίος.

Χρὺν γὰρ μετείρας εἰς ἀλλήλους

255

Φιλίας θνητὸς ἀνακίεναός,

Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μωλὸν ψυχῆς,

Εὐλυτὰ δ' ἔτι σέσηθρα φρενῶν,

Ἀπὸ τ' ὥσαός, ἢ ξυυτεῖναι.

Τὸ δ' ὑπὲρ διατῶν μίαν ὠδίνειν

260

Ψυχάν, χαλεπὸν βάρος, ὡς καὶ γὰρ

Τῆσδ' ὠφθαλμῶ.

Βίος δ' ἀπρεκεῖς ὀπποδύσεις

Φασὶ

Φασὶ σφάλλειν πλεόν, ἢ τέρπειν,
 Τῇ δ' ὑγείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
 Οὕτω τὸ λίδυγ' ἦσαν ἐπεινῶ
 Τῶ μὴδὲν ἄγαν,
 Καὶ ξυμφήσῃσι σοφοί μοι.

265

Χο. Γυνάμ γεραὶὰ βασιλίδος πρὶν τερφῆ
 Φαίσθας, ὀρώμεν ταῖσδε δυσλῦας τύχας.
 Ἀσημα δ' ἡμῖν, ἥ τις ὅστις ἢ νόσθ·
 Σοὺ δ' αἶν πυθέσθαι καὶ κλύειν βελοίμεθ' αἶν.

270

Τρο. Οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσ'· εἰ γὰρ ἐνέπειν γέλῃ.

Χο. Οὐδ' ἥ τις δόχῃ τῶνδε πημάτων ἔφυ;

Τρο. Εἰς ταυτὸν ἥκει· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.

275

Χο. Ως ἀδενδ' τε καὶ κατέξθεται δέμας.

Τρο. Πῶς δ' εἰς τριταίαν γ' ἔσ' αἴσιτος ἡμέραν;

Χο. Πότερην ἔω' αἴτης, ἢ θανεῖν περὶ ῥυμή;

Τρο. Θανεῖν· αἰσιτὸς δ' εἰς ἀπόσασιν βίβ.

Χο. Θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τὰδ' ἔξαρκεῖ πόσι.

280

Τρο. Κρύπτει γὰρ ἡδε πῆμα, καὶ φησιν νοσεῖν.

Χο. Οὐδ' εἰς πρῶτον ποῦν τεκμαίρεται βλέπων;

Τρο. Εκδημος ὢν γὰρ τῶνδε τυγχάνει χθονός.

Χο. Σὺ δ' οὐκ ἀνάγκῃ προσφέρεις, περὶ ῥυμή
 Νόσον πυθέσθαι τῶνδε, καὶ πλάσσειν φρεσὶν;

285

Τρο. Εἰς πάντ' ἀφίγμαι, καὶ δὲν εἰσάσμαι πλεόν.
 Οὐ μὲν ἀνήσω γ' ὅσδ' ἐνὶ πρῶτον θυμίας,

Ὡς ἂν πῦρσά καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς,

Οἷα πέφυκα δυσυχῆσι δεσπόταις.

Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τῆς πάριθε ἦ λόγων

290

Λατῶμ' ἄμφω καὶ σύ θ' ἠδίων γλυκῆ,

Στυγνὴν ὀφρευὴ λύσσασα, καὶ γνώμης ὁδὸν,

Εγὼ θ' ὅπῃ σοι μὴ χαλῶς τόθ' εἰπόμην,

Μεθεῖς, ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίῳ λόγον.

Κεῖ μὲν νοσεῖς πὶ τῆς ἀπορήτων χακῶν,

295

Γυναῖκες αἶδε συγκαθίσταναι νόσον.

Εἰ δ' ἐκφορῆς σοι συμφορὰ πρὸς ἀρετῆς,

Λέγ', ὡς ἱατροῖς πρῶγμα μινυθῇ τόδε.

Εἴεν τί σιγᾶς; ὅτ' ἐχέλω σιγᾶν, τέκνον,

f. Έα.

Ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν ἦν πὶ μὴ χαλῶς λέγω,

300

Ἡ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.

Φθέγγεαι τί· δεῦρ' ἀθρήσον· ὦ τάλαιν' ἐγὼ.

Γυναῖκες, ἄλλως τέσδε μοχθεῖν πόνους,

Ἴσον δ' ἀπεσμεν τῆς πρὶν· ἔτε γὰρ τότε

Λόγοις ἐτέγγεθ' ἠδὲ, νυνὶ τ' ἐπείθεται.

305

Ἀλλ' ἴδι μέντοι (πρὸς τὰς αὐθαδετέρας

Γίγνεσθαι θαλάσσης) εἰ θανῇ, πρὸς ὅσα σὺ

Παῖδας, πατρώων μὴ μετέξοντας δόμων·

Μὰ τίλ' ἀνασταν ἱππείαν ἀμαζόνα,

— πῖαν

Ἡ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο

310

Νόστον, φρενῆντα γνήσι, οἷάδ' αὖτις χαλῶς,

296 F. συγκαθίσταντ' αν.

304 F. τῷ πρὶν Scaliger.

- Ιππόλυτον. Φ. οἶμοι. Τ. θηλάνει σέθεν τόδε;
 Φαί. Απώλεσάς με, μαῖα, καὶ σε πρὸς θεῶν
 Τῷδ' ἀνδρὸς αὐδῆς λίσσομαι σιγᾶν πέρι.
 Τρο. Ορᾶς; Φρονεῖς μὲ εὖ. Φρονῶσα δ', εἰ θελεις 315
 Παῖδάς τ' ὀνήσαι, ἢ σὸν ἐκώσωσι βίον.
 Φαί. Φιλῶ τέκν'. ἄλλῃ δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.
 Τρο. Αἰγνὰς μὲ, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις. *f. 2. 2. 2*
 Φαί. Χεῖρες μὲ αἰγνὰ, φελεύ δ' ἔχει μῖασμα π.
 Τρο. Μῶν δ' ἐπακτὲ πημονῆς ἐχθρῶν πινῶ; 320
 Φαί. Φίλος μ' ἀπόλλυσ', ἐχ' ἐκῶ' ἐχ' ἐκῶν.
 Τρο. Θησὺς πν' ἠμάρτηκεν εἰς σ' ἀμαρτίαν;
 Φαί. Μὴ δρῶς' ἔγωγ' ἐκείνον ὀφθαίλω χακῶς.
 Τρο. Τί γὰρ τὸ δεινὸν τῷδ', ὅ σ' ὀξαίρει θανεῖν;
 Φαί. Ἐὰ μ' ἀμαρτεῖν' εἰ γὰρ εἰς σ' ἀμαρτάνω. 325
 Τρο. Οὐ δῆτ' ἐκῶσά γ', ἐν δὲ σοὶ λελέετομα.
 Φαί. Τί δρᾶς; βιάζῃ χερὸς ὀξαετομένη;
 Τρο. Καὶ σῶν γε γονάτων εἰ μῆσομαι ποτε.
 Φαί. Κάκ' ὦ τάλαινα σοί, τάδ' εἰ πῶσῃ χακᾷ.
 Τρο. Μᾶλλον γὰρ ἢ σὲ μὴ τυχεῖν, τί μοι χακόν; 330
 Φαί. Ολῇ τὸ μῦθος πρᾶγμα' ἐμοὶ πρὶν φέρει.
 Τρο. Καί περ κρύπεις χερσὶν' ἰκνεμένης ἐμῆ;
 Φαί. Ἐκ τῶν γὰρ αἰχρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.
 Τρο. Οὐκ ἔνι λέγῃσαι, πρῶτα φανῇ.
 Φαί. Ἀπελθε πρὸς θεῶν, δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέγες. 335
 Τρο. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον εἰ δίδως ὁ χελεύ.

Δώσω.

- Φαί. Δώσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδῶμαι τὸ σόν.
 Τρο. Σιγῶμ' ἂν ἤδη· σὸς γὰρ ἐντεῦθεν λόγῳ.
 Φαί. Ω τλήμων, οἷον μήτερ ἡρώδης ἔργον;
 Τρο. Ον ἔχε ταύρα, τέκνον, ἢ τί φῆς τόδε; 340
 Φαί. Σύ τ' ὦ πάλαιν' ὄμαιμε, Διονύσεα δάμαρ.
 Τρο. Τέκνον, τί πάχεις; συγγόνες κακοῖροισί;
 Φαί. Τρίτη δ' ἐγὼ δύσπνοος ὡς δ' ἀπὸ λυγμοῦ.
 Τρο. Εκ τοι πέπληγμαι· ποῖ παρορήσεται λόγος;
 Φαί. Εκείθεν ἡμεῖς, ἐν νεωσὶ δυσυχέες. 345
 Τρο. Οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἀβέλομαι κλύειν.
 Φαί. Φεῦ·
 Πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἅ' μ' ἐχθρῶν λέγειν;
 Τρο. Οὐ μάντις εἰμὶ τὰ φθολῇ γινῶμαι σαφῶς.
 Φαί. Τί τέθ' ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους ἐρεῖν; 350
 Τρο. Ἡδισον, ὦ παῖ, ταυτὸν, ἀλγεῖνόν θ' ἅμα.
 Φαί. Ἡμεῖς ἂν εἰμὶ θάτερόν κεχρημένα.
 Τρο. Τί φῆς; ἐρεῖς, ὦ τέκνον, ἀνθρώπων τινός;
 Φαί. Οὐκ ποθ' ἔτος ἐστ' ὃ τῆς ἀμαζόνων.
 Τρο. Ἰππόλυτον αὐδάς; Φ. σὲ τὰδ' ἐκ ἐμῶ κλύεις. 355
 Τρο. Οἷμοι τί λέξεις, τέκνον; ὡς μ' ἀπώλεσας.
 Γυναικες, ὅκ' ἀνάσχει· ὅκ' ἀνέξομαι
 Ζῶσ'· ἐχθρὸν ἡμᾶρ, ἐχθρὸν εἰσεῶ φαίῳ.
 Ρίψω, μεθήσω σῶμ'· ἀπαλλαχθήσομαι
 Βίε θανῆσθαι· χαίρετ'· ὅκ' ἔτ' εἰμ' ἐγώ. 360
 Οἱ σῶφρονες γὰρ ἐχ' ἐκόντες, ἀλλ' ὁμως,

Κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις δ' ἄρ' ἦν θεός,
 Ἀλλ' εἴπ' μείζον ἄλλο γίγνεται θεῶ,
 Ἡ τίωδ' ἐ, καμὲ, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

Στροφή.

Χο. Αἶες ὦ, ἔκλυες ὦ,
 365
 Ἀνήκυστα ταῖς τυράννε
 Πάθεα μέλεα θρεομένας.
 Ολοίμαι ἐγὼγε, πρὶν σ' ἂν φίλαν
 Καταλύσαι φρένα.
 Ἰώ μοι μοι· Φεῦ· Φεῦ·
 370
 Ω τάλανα πῶνδ' ἀλγέων.
 Ω πόνοι τρέφοντες βροτῆς.
 Ολωλας· ἔξεφθιναι εἰς φάος κακῶ.
 Τίς σε παναμέριος ὅδε χρόνος μένει;
 Τελυτῆσται π' καμὸν δόμοις.
 375
 Ἀσπμα δ' ἐκ ἔτ' ὅσιν οἱ φθίνει τύχη
 Κύπριδος, ὦ τάλανα πῶ Κρησία.

Φαί. Τριζήνια γυναικες, αἱ πότ' ἔχατον
 Οἰκέτε χώρας Πελοπίας παρθένον,
 380
 Ἡδὴ πότ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
 Θνητῶν ἐφρόντισ' ἢ διέφθαρ' βίῳ.
 Καί μοι δοκᾷσιν ἐ καὶ γνώμης φύσιν
 Πράσσειν χάκιον ἐστὶ γὰρ πόν' εὖ φρονεῖν
 Πολλοῖσιν· Ἀλλὰ τῇδ' ἀδρητέον τόδε.
 Τὰ χρήσ' ἔπασάμεθα, καὶ γινώσκομεν,
 385

Οὐκ

Οὐκ ἐκπονέμεν δ'· ④ ἤ, ἀεγίας ὑπο,
 Οἶδ' ἡδονῶν παρθένοι ἀντὶ τῆ χαλῆ
 Ἀλλ' ἴν'· (εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίαι,
 Μακρά τε λέγαι, καὶ πολλή, τερπνὸν κακόν.)
 Αἰδώς τε διασά δ' εἰσὶν· ἡ ἤ, ἔ χακή,
 Ἡ δ' ἄχθος οἴκων· εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,
 Οὐκ ἂν δὴ ἦσαν, ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
 Ταῦτ' ἐν ἐπειδὴ τυγχάνω πτόγνισ' ἐγὼ,
 Οὐκ ἔδ' ὁποῖα φαρμάκω λήσθ' ἔρευν
 Εμελλον, ὥσε τῆ παλιν πεσεῖν φρενῶν.
 Λέξω ὃ καὶ σοὶ τ' ἐμῆς γνώμης ὁδόν.
 Επεὶ μ' ἔρωσ' ἔτρωσεν, ἐσκόπευ ὅπως
 Κάλλισ' ἐνέγκαιμ' αὐτὸν· ἡρξάμην ἤ ἐν
 Ἐκ τῆδε σιγῇ πλώδε, καὶ κρύπτεν, νόσον.
 Γλώσση γὰρ ἐδὲν πῶτον· ἡ θυραῖα ἤ
 Φρογῆματ' ἀνδρῶν νεφετῆν ὀπίσσω),
 Αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλείστα κέκτεται κακὰ.
 Τὸ δάτερον δέ, πλὴν ἀνοίαν εὖ φέρειν,
 Τῷ σωφρονεῖν νικῶσα, πρὸς νοσησάμην.
 Τείτον δ', ἐπειδὴ τοῖσιν οὐκ ἔξήνυτον
 Κύπειν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι
 Κράτιστον· ἐδεῖς ἀντερὶ βελδύμασιν.
 Εμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ,
 Μήτ' αἰσχρὰ θρώσῃ, μάρτυρας πολλὰς ἔχειν.
 Τὸ δ' ἔργον ἤδη, πλὴν νόσον τε δυσκλεῖα,

390 f. Αἰδῶ τε, i.e. ἡ αἰ-
δῶ.

f. πράγματα. τ' αὐτ'
νελ - von

395

400

405

f-ρῶι

410

Γυνή

(Γυνή τε παρὲς τοῖσδ' ἔσ' ἐγίγνωσκον χαλῶς,)

Μίσσημα πᾶσιν. Ως ὄλοιτο παγκράτως
 Ηπὶ παρὲς ἀνδρας ἤρξατ' αἰχρύνειν λέχη
 Πρώτη θυραίας· ἐκ δὲ γενναίων δόμῳ
 Τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι χαλόν.

415

Οταν γὰρ αἰχρὰ τοῖσιν ἐδλοῖσιν δοκῇ,
 Ἡ χάρις δόξει τοῖς κακοῖς ^{ἔτι} καλὰ.
 Μισῶ ὃ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 Λάθρα ὃ τόλμας ἐ καλὰς κεκτημένας.

1. πορνία. Ανιστορ. Ειρήν. υ.
 1270. πορνία non est ad rem:
 et tamen ita legitur in Athenaeo
 lib. XIII. p. 569. D. ubi hic versus
 παρὰ τὴν πόλιν παρνοῦται.

Αἰ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα πορνία Κύπρι,
 Βλέπῃσιν εἰς πρόσωπα τ' ξυμδυετῆρ,
 Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τ' ξυμειγνῶν,
 Τέρεμνά τ' οἴκων, μή ποτε φθογῶν ἀφῆ;

420

Ἡμῶς γὰρ αὐτὸ τῆτ' ἀποκτείνῃ, φίλαι,
 Ως μή ποτ' ἀνδρα τ' ἐμὸν αἰχρύνῃσ' ἀλῶ,

425

Μὴ παῖδας, ἔς ἐπικτον· ἀλλ' ἐλευθεροῖ
 Παρρησία θάλλοντες, οἰκοῖεν πόλιν

Κλειῶν Ἀθηῶν, μητρὸς ἕνεκ' εὐκλεεῖς.
 Δελοῖ γὰρ ἀνδρα, καὶν θρασυαυταρχνός τις ἦ,
 Οταν ξυμειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ.

430

Μόρον ὃ τῆτο φάσ' ἀμειλῶδες βίῳ,
 Γνώμῃ δικαίαν καγαθὴν, ὅτω παρῇ.
 Κακὰς ὃ θνητῶν ὀξέφλω' ὅταν τύχη,
 Προφθαῖς χάτοπιθον ὥς παρθένα νεα,
 Χρόνος παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθαίλω ἐγώ.

435

Φεδ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχῶς καλόν,
 Καὶ δόξαν ἐδῆλιν ἐν βροτοῖς καρπίζεται.
 Τρο. Δέσποιν', ἐμοί τοι συμφορὰ ἦ ἀρτίως
 Ἡ σὴ, παρέχε δεινὸν ἑξαίφνης φόβον.
 Νῦν δ' ἐνοῦμαι φαῦλος ἔσσι· καὶ βροτοῖς 440
 Αἱ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι.
 Οὐ γὰρ περιωτὸν ἐδὲν, ἐδ' ἔξω λόγῳ
 Πέπονθας· ὁρᾷ δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς.
 Εἰς· τί τιτὸ θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.
 Καί περ' ἔρωτος ἔνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 445
 Οὐκ ἄρα γ' ἐδὲ τοῖς ἐρώσι τῆρ' πέλας,
 Οσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτὰς χρεῶν.
 Κύπεις γὰρ ἐφορητὸς, ἦν πολλὴ ρύη.
 Ἡ τ' ἦ εἰκόνθ', ἡσυχῇ μετέρχεται
 Ον δ' ἂν περιωτὸν, καὶ φρονεῖνθ' εὖρῃ μέγα, 450
 Τῶτον λαβῆσα, πῶς δοκεῖς, κατ' ὕβρισε.
 Φοιτᾷ δ' ἂν αἰθήρ· ἐστὶ δ' ἐν θαλασσίῳ
 Κλύδωνι Κύπρις· πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ.
 Ἡ δ' ὅστιν ἡ σπείρασα, καὶ διδῶσ' ἔρον,
 Οὗ πάντες ἐσμέν· κατὰ χθον' ἐκγονοί. 455
 Οσοι ἦ ἐν γραφάς τε τῆρ' παλαιτέρων
 Ἐχουσιν, αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν μέσαις αἰῶσι,
 Ἰσασι ἦ Ζῷς ὡς ποτ' ἠγάθη γάμων
 Σεμέλης· ἴσασι δ' ὡς ἀνήσπασέν ποτε

446 F. κα ἀρα δεινον interrogativè.

Η καλ-

Η καλλιφεγγής Κέφαλον εἰς θεὸς Εἰως, 460
 Ερωτος ἔνεκ· ἄλλ' ὅμως ἐν ἔργον
 Ναῖσαι, καὶ φεύγῃσι ἐκποδῶν θεῶς·
 Στέργῃσι δ', οἶμα, ξυμφορᾷ νικώμενοι.
 Σὺ δ' ὅκ' ἀνέξῃ; χεῖρ' σ' ἴπῃ ρήτοῖς ἄρα
 Πατέρας φυτῶν, ἢ πὶ δεσπότης θεοῖς 465
 Ἀλλοισι, εἰ μὴ τέσδ' γε σέρξεις νόμους.
 Πόσους δοκεῖς δὴ χάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν,
 Νοσῶντ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;
 Πόσους ἵ' παῖσι πατέρας ἡμαρτηκόσι
 Συνεκκομίζειν Κύπριν; ἐν σοφοῖσι γῶ 470
 Τάδ' ὅτι θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ χαλὰ.
 Οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χεὶρ βίον λίαν βροτῶν·
 Οὐδὲ σέλω γῶ, ἥς κατηρεφέες δόμοι,
 Καλῶς ἀκρεβώσεται· εἰς δὲ πλὴν τύχῃ
 Πεσῶσ', ὅσων σὺ, πῶς ἂν ἐκνεύσαι δοκεῖς; 475
 Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χεῖρ' ἔχῃ κακῶν ἔχεις,
 Ἀνθρώπος ἔσσι, χάρτα γ' εὖ παρὰ ξείνης ἂν.
 Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, λῆγε μὲ κακῶν φρενῶν,
 Ληξόν δ' ὑβρίζουσ'· ἐ γῶ ἄλλο πλὴν ὕβρις
 Τάδ' ὅτι, κρείσσον δαμόνων ἔϊναι θέλειν. 480
 Τόλμα δ' ἐρῶσα· θεὸς ἐβλήθη τάδε.
 Νοσῶσα δ', εὖ πως πλὴν νόσον καταστέφει.
 Εἰσὶν δ' ἐπ' αὐτῇ, καὶ λόγοι θελκτήριοι.
 Φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσος.

Η τ'

Η τ' ἄρά γ' ὄψέ γ' ἄνδρες ἰξεύρουεν ἄν,
Εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὐρήσομεν. 485

Χο. Φαίδρα, λεγὰ μὲ ἥδε χρησιμώτερα
Πρὸς πλὴν παρῆσαν ξυμφορὰν· αἰνῶ δέ σε.
Ο δ' αἶνος ἔτος, δυχερέσερ' ὅ λόγων
Τῶν τῆσδε, καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων κλύειν. 490

Φαί. Τῆτ' ἔαθ', ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκαμένας,
Δόμους τ' ἀπόλλυσ', ὅ καλοὶ λίαν λόγοι.
Οὐ γὰρ πὶ τοῖσιν ὥσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν,
Ἀλλ' ἔξ ὅτε τις εὐκλεὲς γενήσεται.

Τρο. Τί σεμνομυθεῖς; ἐ λόγων εὐχημόνων 495
Δὲ σ', ἀλλὰ πάνδρος· ὥς τάχως διίξεον
Τὸν εὐθὺν ἰξειπόντας ἀμφὶ σέ λόγον.
Εἰ μὲ γὰρ ἦν σοὶ μὴ πὶ συμφοραῖς βίῃ
Τοιαῖσδε, σάφρων δ' ἔσ' ἐτύγχανες γυνή,
Οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς ἔνεχ', ἠδονῆς τε σῆς, 500
Προσῆγον ἂν σε δεῦρο· νυνὶ δ' ἀγὼν μέγας
Σῶσαι βίον σόν, καὶ ὀπίφθορον τόδε.

Φαί. Ω δεινὰ λέξασ', ἐχὲ συγκλήσεις σόμα,
Καὶ μὴ μεθήσεις αὐτὴς αἰχρίστους λόγους;

Τρο. Αἶρε', ἀλλ' ἀμείνω τ' καλῶν πᾶδ' ὅτι σοι. 505
Κρεῖισον δὲ, τῆρον εἶπερ' ἐκώσεί σε,
Ἡ τῆνομ', ὃ σὺ κατθανῇ γαυρεμένη.

Φαί. Καὶ μή γε πρὸς θεῶν, εὖ λέγεις γάρ, αἰχρὰ δέ,
Πέρα πωροῆς τῶνδ', ὥς ὑπέγρασμαι μὲ εὖ

Ψυχλὴ

Ψυχὴν ἔρωπι· ταῖχρα δ' ἦν λέγης καλῶς, 510

Εἰς τῆς, ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι.

Τρο. Εἴ τοι ὀδοῖ σοι, χερσὶ μὲ ἐς ἅμαρτάνειν·

Εἰ δ' ἔν, πῶς μοι ὀδυτέρᾳ γὰρ ἢ χεῖρι.

Ἐπὶ κατ' οἴκου φίλτρα μοι θελκτικῆα

Ἐρωτος· ἦλθε δ' ἄρπ μοι γνώμης ἔσω, 515

Α σ' ἔτ' ἐπ' αἰχμοῖς, ἔτ' ὅπῃ βλάβῃ φρενῶν,

Παύσει νόσος τῆσδ', ἦν σὺ μὴ γένη κακὴ.

Δὲ δ' ὅξ ἐκείνῃς δὴ πὶ τῇ ποθεμένῃς

Σημεῖον, ἢ λόγον τίν', ἢ πέπλων ἀπο

Λαβεῖν, σπινθήρα τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν. 520

Φαί. Πότερα δὲ, χερσὶν, ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον;

Τρο. Οὐκ οἶδ'· ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν βέλῃ, τέκνον.

Φαί. Δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇ σοφῇ.

Τρο. Πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴδι· δειμαίνεις ὃ τί;

Φαί. Μὴ μοι πὶ Θεσέως τῶνδε μηνύσης τόκῳ. 525

Τρο. Ἐασον ὦ παῖ· ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

Μόνον σὺ μοι δέσπονα ποντία Κύπρι,

Συνεργὸς εἴης· τὰλλα δ' οἱ ἐγὼ φρονῶ,

Τοῖς ἐνδον ἡμῖν ἀεχέσει λέξαι φίλοις.

Στροφὴ α'.

Χο. Ἐρως, ἔρως, ὃ κατ' ὀμματων 530

Στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν

Ψυχῇ χάριν, ἐς ὀψιθεαυσίαν,

Μὴ μοι ποτὲ σὺ κακῷ φανείης,

Μήδ'.

f. ποτνία

Μήδ' ἄρ' ῥυθμος ἔλθοις.

Οὔτε γὰρ πυρὸς, ἔ

535

τ' ἄσπερον ὑπέρτερον βέλος,

Οἶον τὸ τᾶς Ἀφροδίτης

Ἰησιν ἐκ χειρῶν

Ἐρως ὁ Διὸς παῖς.

Ἀντιστροφὴ α'.

Ἄλλως ἄλλως τῷδ' ἄ τ' Ἀλφεῶ,

540

Φοίβος τ' Ἰππὶ Πυθίοις τεράμενοις,

Βέταν φόνον Ἑλλάς ἀέξει δῆ.

Ἐρωτα γὰρ τὸν πύρανον ἀνδρῶν,

Τὸν τᾶς Ἀφροδίτης

Φιλτάτων θαλάμων

545

Κληδῆχον, ἐ σεΐζομεν,

Πέροντα, καὶ ἀγὰ πάσης

Ἰόντα συμφορᾶς

Θιατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.

Στροφὴ β'.

Τὰν γὰρ Οἰχαλία

550

Πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,

Ἀνάνδρον τὸ πρὶν, καὶ

Ἀνυμφον, οἶκῳ

Ζεύξας ἀπειρεσίαν δρομάδα

Τὰν ναῖδ' ὅπως τε βάκχαν,

555

555 F. τιν' αἶδος ὡς βακχαν. *metrum non convenit.*

D

Συῦ

Συνὲ αἵματι, συνὲ χαπνῷ,
 Φονίοις θ' ὑμεναίοις,
 Αλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἔξεδωκεν.
 Ω τλαῖμον ὑμεναίων.

Ανίστροφῇ β'.

Ω Θήεας ἱερὸν
 Τείχεος, ὦ σῶμα Δίεχθας,
 Σιωεῖ ποτ' ἂν οἶον
 Α Κύπρις ἔρπει.
 Βρογντᾶ γ' ἄμφιπύρῳ, ταχάδα
 Τὰν διογόναιο Βάκχε
 Νυμφθυσσάμεναι, πότμῳ
 Φονίῳ χατθύνασε.
 Δεινὰ γ' τὰ πάντ' ὅππινδ' μέλισσι
 Δ' οἶα τις πεπόταται.

Φαί. Σιγήσας ὦ γυναικες· ἔξαιρε γὰρ σῶμα. 570

Χο. Τί δ' ὅστις, Φαίδρα, δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;

Φαί. Επύχεται· αὐδὲν τῆς ἔσωθεν ἐκμάθω.

Χο. Σιγῶ· τὸ μέντοι φρεσὶ μόνον χαλὸν τόδε.

Φαί. Ἰὼ μοι· αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

Ω δυσάλαστα τῆς ἐμῆς παιδημάτων. 575

Χο. Τίνα θροεῖς αὐδάν;

Τίνα βοᾷς λόγον;

Ενεπε τίς φοβεῖ σε;

Φήμα, γυναι, φρένας ἐπίστυτος;

Απολό-

Ι Π Π Ο Λ Υ Τ Ο Σ.

27

Φαί. Απωλόμεθα· ταῖσδ' ἐπισᾶσαι πύλαις,
 Ακέσαθ' οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνῆς. 580

Χο. Σὺ παρὰ κλῆθρα· σοὶ
 Μέλει πομπήμα
 Φάπς δωμαίων.
 Ενεπε δ' ἔννεπέ μοι 585
 Τί ποτ' ἔβα χακόν.

Φαί. Ο τῆς Φιλίππε παῖς ἀμαζόνος βοᾷ
 Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρὸς πολλοὺς χακὰ.

Χο. Ἰαχρὲν ἤ κλύω,
 Σαφές δ' ὅσα ἔχω 590
 Γεγωνεῖν ὅπᾳ
 Διὰ πύλας ἔμολεν,
 Εμολέ σοι βοά.

Φαί. Καὶ μὴν σαφῶς γε τίτ' ἡ χακῶν περιμήσειαν,
 Τὴν δεσπότην περιδῶσαν Ἰξανδαῖ λέχῃ. 595

Χο. Ω μοι ἐγὼ χακῶν.
 Περιδέδοται φίλα.
 Τί σοι μήσομαι; τὰ
 Κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, ἀλλ' ὅλυσται.

Φαί. Αἶ· αἶ· ἔ· ἔ· . Χ. πρὸς δόλος ἐκ φίλων. 600

Φαί. Απώλεσέν μ' ἐπᾶσαι συμφορὰς ἐμαῖς,
 Φίλως, χαλῶς δ' ἐ, τινὲς δ' ἰωμένη νόσον.

Χο. Πῶς ἔν; τί δράσεις, ὦ παῖς, ἀμήχανα;

591 F. οἷα. *Mistrum non patitur.*

D 2

Οὐκ

- Φαί. Οὐκ οἶδα, πλὴν ἐν· κατθανεῖν ὅσον τάχῃ.
 Τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον. 605
- Ιππ. Ω γαῖα μήτε, ἥλιε τ' ἀναπύχαι,
 Οἷων λόγων ἄρρητον εἰσήκασ' ὅπα.
- Τρο. Σίγησον, ὦ παῦ, πρὶν τὴν αἰδέειν βοῆς.
- Ιππ. Οὐκ ἔς' ἀκέσας δέω' ὅπως σιγήσομαι.
- Τρο. Ναὶ πρὸς σέ τ' οἷς δεξιάς εὐωλένας. 610
- Ιππ. Οὐ μὴ παροισίης χεῖρα, μὴ δ' ἄψῃ πέπλων.
- Τρο. Ω πρὸς σέ γονάτων, μηδαμῶς μ' ἐξεργάσῃ.
- Ιππ. Τί δ', εἶπερ, ὡς φῆς, μηδὲν εἰρηκας κακόν;
- Τρο. Ο μῦθος, ὦ παῦ, κοινὸς ἐδαμῶς ὅδε.
- Ιππ. Τά τοι χάλ' ἐν πολλοῖσι χάλλιον λέγειν. 615
- Τρο. Ω τέκνον, ὅρκας μηδαμῶς ἀπμάσης.
- Ιππ. Η γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρέν' ἀνώμοτος.
- Τρο. Ω παῦ, τί δράσεις; σὲ φίλος διεργάσῃ;
- Ιππ. Απέπυσ'· ἐδείς ἀδικος ἔστι μοι φίλῃ.
- Τρο. Σύγνωνθ'· ἀμαρτεῖν ἐκὸς ἀνθρώπους, τέκνον. 620
- Ιππ. Ω Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν
 Γυναικας ἐκ φῶς ἥλιε κατώκισας;
 Εἰ γὰρ βροῦταιον ἤτελες ἀπείσαι γένῃ,
 Οὐκ ἐκ γυναικῶν χεῖρ' ὥραχέας τούδε.
 Αλλ' ἀντιθένας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροῦτας 625
 Η χαλκόν, ἢ σίδηρον, ἢ χρυσὸν βάεθ',
 Παίδων πείρας ἀπέρμα, τὲ πμήματος
 Τῆς ἀξίας ἕκαστον ἐν τῷ δώματι

Ναίειν

Ναίειν ἐλδυστέροισι, θηλειῶν ἄτερ.

Νῦν δ' εἰς δόμους ἵε παρθρον ἄξεσθαι κακὸν 630

Μέλλοντες, ὄλβον δωματίων ἐκπίνομεν.

Τέτω δ' ὅθιλον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα.

Προσθεῖς γὰρ ὁ ἀπείρας τε καὶ θρέψας πατὴρ

Φερίας, ἀπώκισ', ὡς ἀπαλλαχθῆ κακῶ.

Ο δ' αὖ λαβὼν αἰτηρὸν εἰς δόμους φυτὸν

Γέγηθε, κόσμον παρσιθεῖς ἀγάλαματι

Καλὸν χακίσω· καὶ πέπλοισιν ἐκπονεῖ,

Δύστηνος, ὄλβον δωματίων ὑπεξελαῶν.

Ἐχει δ' ἀνάγκη· ὥστε, κηδύσας, χαλοῖς

Γαμβροῖσι, χείρων, σῶζεται πικρὸν λέχῳ,

Ἡ χερσὶ λέκτρα, πεντηεὶς δ' ἀνωφελεῖς

Λαβὼν, πέζει παρὰ τὸ δυσυχές.

Ρᾶσον δ' ὅτῳ τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνωφελές

Εὐηδία κατ' οἶκον ἱδρύσας γυνή.

Σοφίῳ δ' μισῶ· μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις

Εἴη φρονησά πλεῖον, ἢ γυναικὶα χεῖρ.

Τὸ γὰρ πανῶργον μᾶλλον ἐνπύκτει Κύπρις

Ἐν ταῖς σοφαῖσιν· ἢ δ' ἀμήχανος γυνή

Γνώμη βραχεία μωρίαν ἀφηρεῖται.

Χρὴν δ' εἰς γυναῖκας παρὰ πολλὸν ἵε περᾶν, 650

Ἀφθογὰ δ' αὐταῖς συγκατοικίσει δάκη

Θηρῶν, ἵν' εἶχον μὴ δὲ προσφωνεῖν τινα,

Μήτ' εἴς ἐκείνους φθέγμα δέξασθαι πάλιν.

χ' ὡς ἐν Ἰλ. Α. 710.
ὁ θρέψας, χ' ὡς ἐν Ἰλ. Α. 710.
Τέτω.

640

645

650

μηδὲ

Νῦν

Νῦν δ' αἶ μιν, ἐνδὸν δρῶσιν αἶ κακὰ κακῶ.
Βελδύματ'· ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόπολοι. 655

Ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατὴρ, ὦ κακὸν χεῖρα,
Λέκτρων ἀνίκτων ἦλθες εἰς συναλλαγὰς.

Α' γὰρ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἔξομόξομα,
Εἰς ὧτα κλύζων· πῶς ἂν εἴην κακός,
Ὅς ἐδ' ἀκέσας τοιάδ', ἀγινδύει δοκῶ; 660

Εὖ δ' ἴδω, τέμνον σ' εὐσεβὲς σώζει, γυναι.
Εἰ μὴ γὰρ ὄρεοις θεῶν ἀφρακτος εὐρέθην,
Οὐκ ἂν ποτ' ἔχον μὴ τάδ' ἔξειπέν πατρί.
Νῦν δ' ἐκ δόμων ἤμ' ἔς' ἂν ἔκδημος χθονὸς 665
Θησδύς, ἀπειμὶ σῖγα δ' ἔξομνρ σῶμα.

Θεάσομαι ὅ σὺ πατρὸς μολῶν ποδὶ,
Πῶς νιν προσόψει καὶ σὺ, καὶ δέσποινα σή.
Τῆς σῆς ὅ τολμῆς εἶσομαι γεγυμένῃ.

Ολοιδε' μισῶν δ' ἔ ποτ' ἐμπληοθήσομαι
Γυναικάς, ἐδ' εἰ φησί τις μ' αἰεὶ λέγειν. 670

Αἰ γὰρ εἴν πως εἰσὶ κακῆναι κακαί.

Ἡ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδάξάτω,

Ἡ καμ' ἐάτω παῖσδ' ἐπεμεινῆν αἰεὶ.

Ἀντιπροφῆ.

Χο. Τάλαντες, ὦ κακοτυχεῖς
Γυναικῶν πότμοι, τίνα νῦν ἢ 675
Τέχνην ἔχομεν, ἢ λόγον,

662 F. ἡρεθίω Pierfon.

664 F. εἰς ἂν ἡ κδημος Dawes.

Σφαλεῖσαι

f. x' n, ut v. 701.

Σφαλείσαι χάθ' αμμα λύσειν λόγῃ;

Φαί. Ετύχμεν δίκας,

Ω γὰρ, καὶ φῶς.

Πᾶ ποτ' ὄξαλύξω τύχας;

680

Πῶς δὲ κρύψω, φίλαι, πῆμα;

Τίς ἂν θεῶν ἀεωγός, ἢ τίς ἂν βροτῶν

υλ αὐ

Πάρεδρος, ἢ ξυνεργός ἀδίκων ἔργων

Φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθῃ

Παρθν, δυσεκπέρατον ἔρχεται, βίη.

685

Κακοτυχεῖά τε γυναικῶν ἐγώ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπτακ', καὶ κατώρθων' τέχνην,

Δέσπονα, τ' οἷς παρὰ πόλιν κακῶς δ' ἔχει.

Φαί. Ω παγκακίη, καὶ φίλων ἀφ' ὁδοῦ,

690

Οἱ εἰργάσω με; Ζεὺς σ' ὁ γυνήτωρ ἐμὸς

Πρόρριζον ἐκτελείειν, ἐπεί σ' οὐκ

Οὐκ εἶπον ἔσθ' οἷς πρὸ νοσηλείᾳ φρονέας;

Σιγαῖν ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι;

Σὺ δ' ὅτ' ἀνέχῃς· τοιγὰρ ὅτ' εὐκλεῖς

695

Θουράς· ἀλλὰ δεῖ με δὴ καινῶν λόγων.

Οὗτος γὰρ ὁ γυνήτωρ σιωπῆς φρένας,

Ερεῖ κατ' ἡμῶν πατεῖ σὺς ἀμαρτίας,

Ερεῖ δὲ Πιττεῖ τὰ γέροντι συμφοράς,

Πλήσθ' τε πᾶσαν γαῖαν αἰχρίων λόγων.

700

Ολοιο καὶ σὺ, χ' ὥς τις ἀκόντας φίλας

Πρόθυμός ἐστι μὴ καλῶς εὐεργετῆν.

Δέσποιν',

- Τρο. Δέσπον', ἔχεις ῥ' αἶμα μέμψαδ' κακῇ.
 Τὸ γ' δάκνον σε πλὺ ἀγνώσιν κρατεῖ.
 Ἐχω δ' ἀγῶ πρὸς πάδ', εἰ δέξῃ, λέγειν. 705
 Εὐρεψά σ', εὖνεσ' τ' εἰμ'. τ' νόσε δέ σοι
 Ζητῶσα φάρμαχ' εὖρεν ἔχ' ἅ' βελόμην.
 Εἰ δ' εὖ γ' ἐπερξα, χάρτ' ἂν ἐν σοφοῖσιν ἦν.
 Πρὸς τὰς τύχας γ' τὰς φρένας κεκτῆμαι.
 Φαί. Ἡ γ' δίκαια ταῦτα ἀξαρκεῖντά μοι, 710
 Τρώσασαι ἡμᾶς, ἔπει συγχωρεῖν λόγοις;
 Τρο. Μακρηγορεῖμεν· ὅκ' ἐσωφρένῃ ἐγώ.
 Ἀλλ' ἔσι καὶ τῶνδ' ὥσε σωθῆναι, τέκνον.
 Φαί. Παῦσαι λέγεσαι· καὶ τὰ πρὶν γ' ἔ' καλῶς
 Παρήνεσας μοι, ἀπεχείρησας κακῇ. 715
 Ἀλλ' ἐκποδὼν ἀπελθε, καὶ σαυτῆς πέρι
 Φρένπιζ'. ἐγὼ γ' αἶμα θήσομαι καλῶς.
 Ὑμεῖς δ' παῖδες εὐγενεῖς Τροϊζήνιαι,
 Τοσόνδε μοι παρτάχεται ἔξαιτμημένη,
 Σιγῇ καλύπτειν, ἃ ἵθαδ' εἰσηκέσσετε. 720
 Χο. Ομνυμι σεμνὴν Ἀρτεμιν Διὸς κόρην,
 Μηδὲν κακῶν σὼν ἐς Φάος δείξειν ποτέ.
 Φαί. Καλῶς ἐλέξαθ'. ἐν δὲ πρὸς τρέπασ' ἐγὼ προσέ-
 Εὐρημα δὴ π' τῆσδε συμφορᾶς ἔχω,
 Ὡς' εὐκλεᾶ ῥ' παισὶ παροδῆναι βίον, 725
 Αὐτὴ τ' ὄναδ' πρὸς τὰ νῦν πεπλωκότα·

Οὐ γάρ ποτ' αἰχμῶ γε Κρησίας δόμους,
Οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι
Αἰχροῖς ἐπ' ἔργοις, ἔνεκα ψυχῆς μᾶς.

Χο. Μέλλεις ὃ δὴ πὶ δρᾶν ἀνήκεστον κακόν; 730

Φαί. Θανεῖν· ὅπως δέ, τέτ' ἐγὼ βεβλύσομαι.

Χο. Εὐφημος ἴδι. Φ. καὶ σύ γ' εὖ με νεχέται. 735

Εγὼ δ' Κύπριν, ἥπερ ἔξόλυσί με,
Ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ,
Τέρψω· πικρὸ δ' ἔρωτος ἠτήθησομαι.

Ἀτὰρ κακόν γε χ' αἰτέω γενήσομαι
Θανεῖσ', ἵν' εἰδῇ μὴ πὶ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
Υψηλὸς εἶ. τ' νόσος δ' ὃ πῶσδ' μοι
Κοινῇ μεταχών, σωφρογνῆν μαθήσεται.

Στροφὴ α'.

Χο. Ηλιβάτοις ὑπὸ καθυμῶσι γενοίμαν, 740

Ἰνα με πλεξάσταν ὄρνιν

Θεὸς ἐν πῆλαις

Αγέλαισι θείῃ·

Αεθείω δ' ὅπ' πόντιον

Κῦμα τᾶς Αδελινᾶς

Ακτᾶς, Ηειδανῆ θ' ὕδωρ·

Εἴθ' αὖ πορφυρὸν σαλεύσασιν

Εἰς οἶδμα πατρὸς περὶ τάλαιναν

Κόρυα, Φαέδοντος οἴκτῳ, δακρύων

Τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγὰς.

750

Ε

Εσπερίδων

Αντιστροφή α'.

Εσπερίδων δ' ἔπ' ἡ μήλασπορον ἀκτὴν

Ανύσαιμε τῶν αἰοιδῶν,

Ἰν' ὁ ποντομέδων

Πορφυρέας λίμνης

Ναύταις ὅκ' ἔθ' ὁδὸν νέμει,

755

Σεμνὸν τέρμονα κυρῶν

Οὐρανῶ, τ' Ἀτλας ἔχει,

Κρηναί τ' ἀμβρόσια χέονται

Ζηνὸς μελάρων πῶδ' αἰ κοίταις,

Ἰν' ὀλβιόδωρος αὔξει ζαθέα

760

Χρῶν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

Στροφή β'.

ὦ λυκόπτερε Κρησία

Πορτῦμις, ἀ λῆξ' ὀνύχιον

Κῦμ' ἀλίκτυπον ἄλμας

Επὶ ῥέουσας ἐμὴν ἀνασταν

765

Ὀλβίων ἀπ' οἴκων

Κακονυμφοτάταν ὄνασιν.

Ἡ γ' ἀπ' ἀμφοτέρων,

Ἡ Κρησίας ἐκ γᾶς, δύσπορις

Ἐπῆατο κλεινὰς Ἀθήνας, Με-

770

νυχίς δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκδήσθητο

Πλεκτὰς πεισμάτων δ' ἔρχας,

Ἐπ' ἀπείρου τε γᾶς ἔβασαν.

Αἰθ'

Αντιπροφή β'.

Ανθ' ὧν ἔχ' ὁσίων ἐρώ-
των δεινὰ φρένας Αφροδί-
τας νόσῳ κατεκλῆσθη.

775

Χαλεπὰ δ' ὑπέρβλυτος ἔσσι
Συμφορὰ, τεράμνων

Απὸ νυμφιδίων κρεμασὸν

Αψεται ἀμφὶ βρόχον

780

Λοκὰ καθαρμόζουσα δέξα,

Δαίμονα συγνὸν καταδεσφεί-

σα, τὰν τ' εὐδοξὸν ἀνθαιρεμένα

Φάμαν, ἀπαλλάσσασά

Τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ἔρωτα.

785

Θερ. Ιὲ· Ιὲ·

Βοηθρμείτε πάντες, ὦ πέλας δόμων.

Εν ἀγχόναϊς δέσποινα Θησέως δάμαρ.

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πέπρακται βασιλὶς ἔκετ' ἔστι δὴ

Γυνή, κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡτημένη.

790

Θερ. Οὐ σπεύσεται; ὅκ' οἶσσι πῃς ἀμφιδέξιον

Σίδηρον, ὃ τόσῃ ἄμμα λύσομαι δέρης;

Ημ. Φίλαι, τί θρώμην; ἢ δοκεῖ περᾶν δόμους,

Λῦσά τ' ἀναοσάν ἐξ ἑπταπαστῶν βρόχων;

Ημ. Τί δ'; ἔπαρεισι πρῶτα πολλοὶ νεθυμία;

795

Τὸ πολλὰ πρῶτασιν, ὅκ' ἐν ἀσφαλεῖ βίῃ.

Θερ. Ορῶσάτ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν.

Πικρὸν τέδ' οἰκέρημα δεσπόταις ἐμοῖς.

Χο.

Ολωλεν ἡ δύσπνοσ, ὡς κλύω, γυνή.

Ἡδὴ γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνεσι δῆ.

800

Θη.

Γυναῖκες, ἴσε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

Ἡχὼ βαρεῖα παρσπόλων ἀφίκετο.

Οὐ γὰρ π μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμῳ

Πύλας ἀνοίξας εὐφρόνως παρσενέπειν.

805

Μῶν Πιτθέως π γῆρας εἰργασαί νεον;

Πρόσω μ' ἤδη βίοςτος· ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν

Λυπηρὸς ἡμῖν τῶσδ' ἂν ἐκλίποι δόμους.

Χο.

Οὐκ εἰς γέροντας ἥδε σοι τείνει τύχη,

Θησεῦ· νέοι θανόντες ἀλγυνῶσί σε.

Θη.

Οἶμοι· τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίῳ;

810

Χο.

Ζῶσιν, θάνατος μνηστὸς ὡς ἀλγιστὰ σοι

Θη.

Τί φῆς; ὀλωλεν ἄλσχος; ἐκ τίνος τύχης;

Χο.

Βρόχον κρεμασὸν ἀγρότης ἀνήψατο.

Θη.

Λύπη παχνωθεῖς, ἢ πὸ συμφορᾶς πνός;

Χο.

Τοσῶτον ἴσμεν· ἄρπ γὰρ καὶ γὰρ δόμους,

815

Θησεῦ, πάρειμι, σὼν χακῶν πενθήτεια.

Θη.

Αἶ· αἶ· τί δῆτα τοῖσδ' ἀνέσεμμαι χεῖρα

Πλεκτοῖσι φύλλοις, δυσυχῆς θεωρὸς ὦν;

Χαλᾶτε κληῖθεα παρσπολοι πυλωμάτων.

Εκλύσαθ' ἀεμῆς, ὡς ἴδω δυσδαίμονα

820

Γυναικὸς, ἢ με κατθανῶσ' ἀπώλεσεν.

820 F. ὡς ἴδω πικρὰν θείαν.

Ιώ·

Χο. Ἰώ· ἰώ· τάλαινα, μελέων κακῶν·

μελέων κακῶν·

Επαγες· εἰργάσω

Τοσῶτον, ὥσε τέσδε συγγέαι δόμους

(Αἶ· αἶ· τόλμας,

825

Ω βιαίως θανῶσ',

Ανοσίῳ τε συμφορᾷ)

Σᾶς χερὸς παλαισμα μελέας.

Τί σ' ἄρα σὺν τάλαιναι ἀμαυροῖ ζῶαν;

Θη. Ω μοι ἐγὼ παγέων, ὧν ἔπαθον, ὦ τάλαις· 830

Τὰ χάκισ' ἐμῶν κακῶν· ὦ τύχα,

Ως μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπετάθης,

Κηλὶς ἀφρατος εἴξ' ἀλαστόρων πινός,

Κατακονὰ μ' ἐν, ἀβίωτος βίῳ.

Κακῶν δ' ὁ τάλαις πέλαγος εἰσορᾷ

835

Τοσῶτον, ὥσε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν,

Μήδ' ἐκπερᾶσαι κύμα τῆσδε συμφορᾶς.

Εκλύεθ' αἰεμὲς, ὡς ἴδω πικρὰν θέναν.

Τίνα λόγον τάλαις, τίνα τύχην σέθεν

Βαρύποτμον, τλήμον, πρῶσανδῶν τύχῃ; 840

Οἷνις γὰρ ὡς τις ἐκ χερῶν ἀφαντος εἶ,

Πήδημ' ἐς ἄδ' αὖ κραιπνὸν ὀρμήσασά μοι.

Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ· μέλεα μέλεα τάδε πάθῃ·

Πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι

Τύχην, δαιμόνων ἀμπλακίαισι

845

838 F. delendus est hic versus.

Τῶν

Τῶν πάριθεν πινῶ.

Χο. Οὐ σοὶ τάδ', ὦ ἱναξ, ἦλθε δὴ μόνω κακῷ.
Πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας κεδνὸν λῆχος.

Θη. Τὸ κατὰ γὰρ θέλω, τὸ κ' γὰρ κνέφας,
Μετοικεῖν σκότῳ θανῶν ὁ τλήμων, 850

Τῆς σῆς σεσηθείς φιλότης ὁμιλίας.
Απώλεσας γ' ἄλλων, ἢ κατέφθισο.

Τίνος δὴ κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα,
Γύμαι, σὺν ἔβα τάλαιναν καρδίαν;
Εἵποι τις ἂν τὸ περαχθὲν, ἢ μάτην ὄχλον 855
Στέγη τύραννον δῶμα περσπόλων ἐμψύ;

Ἰὼ μοι μοι σέθεν μέλεσθ',

Οἶον ἔδον ἄλγος δόμων,

Οὐ τλητὸν, ἐδὲ ρητὸν· ἀλλ' ἀπωλόμαν.

Ερημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανδύεται. 860

Χο. Ἐλιπες, ἔλιπες, ὦ φίλα γυναικῶν,
Αεῖσα θ', ὁπόσας ἐφορᾷ
Φέγλος αἰελίας τε,

Καὶ νυκτὸς ἀσερῶπὸς σελένα.

Ἰὼ πάλας· ὦ πάλας· ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.

Δάκρυσί με βλέφαρα 866

Καταχθέντα τέγεται σὰ τύχα.

Τὸ δ' εἴπῃ τῷδε πῆμα φείσω πάλαι.

Θη. Εἰ· εἰ·

Τὶ δὴ ποθ' ἤδε δέλτος ἐκ φίλης χειρὸς 870
Ἡετημύη,

Ηετημύνη, θέλει τί σημαίνει νέον;
 Αλλ' ἢ λέχες μοι καὶ τέκνων ἐπιστολάς
 Εγραψεν ἡ δύσηνος ἔξαιταμένη;
 Θάρσει, πάλαινα· λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
 Οὐκ ἔστι, δῶμά γ', ἥ τις εἰσείσιν γυνή.
 Καὶ μὴν τύποι γε σφειδόνης χερσιστάτε
 Τῆς οὐκ ἔτ' ἔστις τῆσδε, παροσάινασί με.
 Φέρε' ἔξελίζας παροσολὰς σφραγισμάτων
 Ἰδὼ τί λέξαι δέλτος ἦδε μοι θέλει.

875

Χο. Φεῦ· Φεῦ· πόλ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
 Επεισφέρει θεὸς κακὸν· ἐμοὶ μὲν ἔν
 Αἰώωτος βίη τύχα παρὲς τὸ κρανθῆν
 Εἴη τυχεῖν· ὀλομύρας γὰρ ἔκετ' οὐτὰς λέγω
 Φεῦ Φεῦ τῇς ἐμῇς πυράωνων δόμους.

880

Ω δαῖμον, εἴπως ὅσι, μὴ σφῆλης δόμους,
 Αἰτεμύνης ὃ κλυδί με· παρὲς γάρ ἐστι πνέ
 Οἰωνὸν ὥσε μάντις εἰσπρῶ κακῶ.

885

an πρό γὰρ εἰ. ut sit προηγοῦ.

Θη. Οἶμοι· πόλ' οἶον ἄλλο παρὲς κακῶ κακὸν,
 Οὐ τλητὸν, ἐδὲ λεκτόν· ὦ τάλαις ἐγώ.

Χο. Τί χεῖμα; λέξον, εἴπε μοι λέγε μέγα.

890

Θη. Βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα· πῶς φύγω
 Βάρους κακῶν; δ'πὸ γὰρ ὀλομύρος οἶχμα.
 Οἶον οἶον εἶδον ἐν γεραφαῖς μέλθ
 Φθεγγόμενον τλήμων.

Χο. Αἶ· αἶ· κακῶν δ'εχρηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.

895

Τόδε

Θη. Τίδε μὲν οὐκ ἔπ' εὐματός ἐν πύλαις
 Καθέξω δυσεκπέρατον ὅλον ὅλον
 Κακόν· ὦ πόλις, πόλις,

Ἰππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θυγὲν
 Βία, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὅμι' ἀπηνάσας.

900

Ἀλλ' ὦ πάτερ Πόσειδον, ἅς ἐμοί ποτε
 Ἀεὶς ὑπέρχε τρεῖς, μιᾷ κατέγρασαι
 Τέτων ἐμὸν παῖδ'· ἡμέραν δ' μὴ φύγοι
 Τήνδ', εἶπερ ἡμῖν ὅπασας σαφεῖς δρᾶς.

Χο. Ἀναξ, ἀπύχ' ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν.
 Γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακὼν ἐμοὶ πῖθ'.

905

Θη. Οὐκ ἔστ' καὶ πρὸς γ' ἔξελῶ σφετῇδε γῆς.
 Δυοῖν δ' μοίραιν' ἡγάγερα πεπλήξεταί·
 Ἡ γὰρ Ποσειδῶν αὐτὸν εἰς ἄδ' ἀδύμους
 Θανόντα πέμψει τὰς ἐμὰς ἀεὶς σέβων,
 Ἡ τῇσδε χώρας ἐκπεσὼν, ἀλώμενθ'
 Ζένει ἐπ' αἴαν λυπερὸν ἀντλήσει βίον.

910

Χο. Καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πῶτα
 Ἰππόλυτος· ὀργῆς δ' ἔξανεῖς κακῆς, ἀνάξ
 Θησεῦ, τὸ λῶσον σοῖσι βέλδυσσιν δόμοις.

915

Ἰππ. Κραυγῆς ἀκέσας σῆς ἀφικόμην, πάτερ,
 Σπυδῆ· τὸ μὲν τοι παρ' ἡμῶν, ἐφ' ὧπιν' ἔνευς,
 Οὐκ οἶδα· βελτοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
 Εἰ· τί χεῖμα; σὴν δάμαρδ' ὄρω, πάτερ,
 Νεκρὸν μέγιστον θάνατος τόδ' ἄξιον.

920

Hv

Ἦν ἀρτίως ἔλειπον ἡ Φάος τόδε
 Οὐπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέεκετο, *ἰτα 941.*
 Τί χεῖμα πάχει; τῷ, τρέπῳ διόλυται;

1 Πάτερ, πυθέσθ' βέλομαι σέθεν πάρα.

4 Σιγάς; σιωπῆς δ' ἐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς. 925

2 Ἡ γ' ποθ' ἔσα πάντα καρδία κλύειν,

3 Καὶ τοῖς κακοῖσι λίχνος ἔσ' ἀλίσκεται.

5 Οὐ μὴν φίλος γε, καὶ πῖ μᾶλλον ἢ φίλος,
 Κρύπτειν δίκαιον σὰς, πάτερ, δυσπραξίας.

Θη. Ω πόλλ' ἀμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτῳ, 930 *1. πολλὰ μανθάνοντες*

Τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,

Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, καὶ ξυρρίσκετε,

Εν δ' ὅκ' ἐπιστάδ', ὅδ' δὲ δὴ θηροῦσθε πῶ,

Φρογνῆν διδάσκειν, οἷσιν ὅκ' ἐνεστὶ νῆς;

Ιππ. Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρογνῆν 935

Τὴς μὴ φρογνῆναις δυνατὸς ἔσ' ἀναγκάσαι.

Ἀλλ' (ὅ γ' ἐν δέοντι λεπτειργεῖς, πάτερ) - γῆν,

Δέδοικα μή σε γλῶσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.

Θη. Φεῦ· χεῖρ βροτοῖσι τῇ φίλων τεκμήριον

Σαφές π' κεῖσθ', ἢ ἀγνώσιν φρογνῶν, 940

Ὅστις τ' ἀληθὴς ὅσιν, ὅς τε μὴ φίλῳ·

Διασὰς ὃ φωνὰς πάντας ἀνθρώποις ἔχειν,

Τὴν μὲν, δικαίαν, τὴν δ', ὅπως ἐτύγχευεν·

Ὡς ἡ φρογνῆσα τὰ δίκ' ἐξηλέγχετο

Πρὸς τ' δικαίαν, καὶ ἂν ἡπατώμεθα. 945

Σεμνοῖς λόγοισιν, αἰετὰ μηχανώμενοι.
 Τέθνηκεν ἥδε· τὸ σ' ἐκσώζειν δοκεῖς;
 Ἐν τῷ δ' αἰόσκη πλείστον, ὧ χάκισε σύ.
 Ποῖοι γ' ὄρεοι κρείσσονες; τίνας λόγους
 Τῆσδ' ἂν γένοιεντ' ἂν, ὥς τέ σ' αἰτίαν φυγῆν; 975
 Μισεῖν σε φήσεις τήνδε, καὶ τὸ δὴ νόθον
 Τοῖς γνησίοις πολέμου πεφυκένα;
 Κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἔμπορον βίης λέγεις,
 Εἰ δυσμενέα σὴ τὰ φίλτατ' ὥλεσεν.
 Ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν ἤ γ' ὄντι, 980
 Γυναιξὶ δ' ἔμπέφυκεν; οἶδ' ἐγὼ νέες
 Οὐδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεσέρεαι,
 Ὅταν παρὰ ξη Κύπρις ἠδῶσαν φρένας·
 Τὸ δ' ἄρσεν αὐτὰς ὠφελῆ προσκείμενον.
 Νυνὶ οὖν, τί ταῦτα σοῖς ἀμειβόμεναι λόγοις, 985
 Νεκρῶ πρὸντος μάστιγος σαφεσάτα;
 Ἐξεῖρε γαίης τῆσδ' ὅσον τάχος, φυγὰς·
 Καὶ μήτ' Ἀθλιῶας τὰς θεοδμήτας μόλης,
 Μήτ' εἰς ὄρεας γῆς, ἧς ἐμὸν κρατὶ δόρυ.
 Εἰ γ' παθὼν γε σὲ τὰ δ' ἠοσηθήσομαι, 990
 Οὐ μαρτυρήσῃ μ' ἰατρός Σίννις ποτὲ
 Κτελεῖν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτῳ.
 Οὐδ' αἰ γαλαόσης σιώνομοι Σκικωνίδες
 Φήσας πύττασι τοῖς χακοῖς μ' ἔτι βαρύν.
 Χο. Οὐκ οἶδ' ὅπως ἔποιμ' ἂν εὐτυχεῖν τινα 995

Θνητῶν· τὰ γὰρ δὴ παρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν.

Ιππ. Πάτερ, μένος μὲν, ξυστασίς τε σῶν Φρενῶν,
Δεινὴ τὸ μέντοι παρῶτ' ἔχον καλὰς λόγους,
Εἴ τις ἀπαλύξειεν, ἢ καλὸν τόδε.

Εγὼ δ' ἀκομψος εἰς ὄχλον δῶναί λόγον, 1000
Εἰς ἡλικίας δὲ κωλίγας σοφώτερόν.

Εχει δ' μοῖραν καὶ τόδ'· οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς
Φαῦλοι, πρὶν ὄχλῳ μεσικώτεροι λέγειν.

Ομως δ' ἀνάγκη συμφορὰς ἀφιγμένης,
Γλῶσσαν μ' ἀφείναι παρῶτα δ' ἀρξομαι λέγειν,
Οἷον μ' ὑπῆλθες παρῶτερον ὡς ἀπαφθερῶν, 1006

Καὶ ἀντιλέξοντ'· εἰσερχόμενος φάος τόδε,
Καὶ γαῖαν· ἐν τοῖσδ' ὅσῃ ἔννεσ' ἀνὴρ ἐμοῦ,
Οὐδ' ἦν σὺ μὴ φῆς, σωφρονέστερος γεγώς.

Επίσταμαι γὰρ παρῶτα μὲν θεὸς σέβειν, 1010

Φίλοις τε χρεῖσθαι μὴ δικάειν πειρωμένοις,
Ἀλλ' οἷσιν αἰδῶς, μήτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,
Μήτ' ἀνθυπεργεῖν αἰσχρὰ τοῖσι χρωμένοις.

Οὐκ ἐγγελασθῆς τ' ὁμιλόντων, πάτερ,
Ἀλλ' αὐτὸς ἢ πρῶσι, καὶ γὰρ ὦν, φίλοις· 1015

Ενὸς δ' ἀδίκτος, ὃ με νῦν εἰλεῖν δοκεῖς·
Λέχεις γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἀγνὸν δέμας·
Καὶ οἶδα παρῶξεν πύδῃ, πάλιν λόγῳ κλύων,

Γραφῇ τε λούσων· ὅσδ' ἐταῦτα γὰρ σκηπεῖν 1020
Πρόθυμός εἰμι, πρῶθενον ψυχρῶ ἔχων.

Καὶ

μ' ἐπῆλθες

ὧς τοῖς

Καὶ δὴ τὸ σῶφρον τέμνον ἐ πείθει σ' ἴσως·
Δεῖ δὴ σε δεῖξαι πᾶς τρέπω διεφθάρη.

Πότερα, τὸ πῶςδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο

Πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκήσεν δόμον,

Εγκληροῦν εὐνὴν παρολαβῶν, ἐπήλπισα;

1025

Μάταιος ἄρ' ἦν, ἐδαμῆς μὲ οὖν φρογῶν.

Αλλ' ὥς τυραννεῖν ἠδὺ; τοῖσι σώφροσιν;

Ηκιστὰ γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε

Θνητῶν, ὅσοισιν ἀνδάνει μοναρχία.

Εγὼ δ' ἀγῶνας μὲ κρατεῖν ἐλλωικῆς

1030

Πρῶτος γέλομ' ἂν, ἐν πόλει δ' δευτέρῳ

Σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν αἰεὶ φίλοις.

Πράσσειν γὰρ εὖ πάρεστι κίνδυνος δ' ἀπὸν

Κρείσσω δίδωσι τ' τυραννίδος χάριν.

Ἐν ἐ λέλεκ' ἔ μῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις.

1035

Εἰ μὲ γὰρ ἦν μοι μάστιγος οἶός εἰμ' ἐγὼ,

Καὶ τῆσδ' ὀρώσης φέγγος ἠγωνιζόμενῳ,

Εργοῖς ἂν εἶδες τὰς κακὰς διεξιῶν.

Νῦν δ' ὄρεκόν σοι Ζεῦα, καὶ πῆδον χθονὸς

Ομνυμι, τῆς σῶν μήποδ' ἄψαδς γάμων

1040

Μήδ' ἂν γελῆσαι, μήδ' ἂν ἐννοίαν λαβῆν.

Ἦτ' ἄρ' ὀλοίμην ἀκλεῆς, ἀνώνυμῳ,

Απολῆς, ἀοικος, φυγὰς ἀλιτρίων χθόνα,

Καὶ μήτε πίντος, μήτε γῆ δέξαιτό με

Σάρακας γανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' αἰνῆς.

1045

Εἰ

Εἰ δ' ἤδε δειμαίνεσ' ἀπώλεσεν βίον,
Οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ γὰρ ἔμελλε λέγειν πέρα.

Εσωφρόνησεν, ὅτ' ἔχουσα σωφρονεῖν
Ἡμεῖς δ' ἔχοντες, ἔχουσιν ἐχθρὰ;

Χο. Ἀρκῶσαν εἰπας αἰτίας δ' ὑποστροφίῳ, 1050
Ορεκας παρθένων, πίστιν ἔσμεναι, θεῶν.

Θη. Ἀρ' ὅτ' ἐπώδους καὶ γόης πέφυχ' ὅδε,
Ὅς τ' ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησία 1055
Ψυχὴν κρατήσιν, τ' τεκόντ' ἀτιμάσας;

Ιππ. Καὶ σὲ γε χάρτα ταῦτα θαυμάζω, πάτερ 1055
Εἰ γὰρ σὺ μὲ παῖς ἦσθ', ἐγὼ δ' ὅς σε πατήρ,
Εκτενὰ τοι σ' αἶν, καὶ φυγαῖς ἐζημίην,
Εἵπερ γυναικὸς ἡξίως ἐμῆς διγείν.

Θη. Ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας, ἔχ' ἔτιω θαιῆ*, 1060
Ὡς πρὶν σὺ σαυτὰ τόνδε πρὸς θεῶν νόμον.
Ταχὺς γὰρ ἄδης ῥᾶτος ἀνδρὶ δυσυχῆ.
Ἀλλ' ἐν πατρώας φυγαῖς ἀλιτρώων χθονός,
Ξένῳ ἐπ' αἶαν λυπεῖον ἀντλήσεις βίον 1065
Μισθὸς γὰρ ὅστις ἀνδρὶ δυσυχῆ.

Ιππ. Οἵ μοι τί δράσεις; ὅδ' ἐμηνυτὶν χρόνον 1065
Δέξῃ κατ' ἡμῶν, ἀλλὰ μ' ἐξελαῖς χθονός;

Θη. Πέραν γε πόντος, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν,
Εἴ πως διωαίμην ὥς σὸν ἐχθαίρω χάρα.

Ιππ. Οὐδ' ὄρεον, ὅδ' ἐμὴν πίστιν, ὅδ' ἐμὰν μάντεων
Φήμας ἐλέγξας, ἀκρίτον ἐκβαλεῖς με γῆς; 1070

Ἡ δέλτος

- Θη. Η δέλτος ἦδε κλῆρον ἔδεδεγμύνη,
Κατηγορᾷ σε πισά· τὰς δ' ὑπὲρ χάρα
Φοιτῶνται ὄρεσις, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
- Ιππ. Ω θεοί, τί δῆτα τέμνον ἔλυσω σῶμα,
Οςπες γ' ὑφ' ὑμῶν εἰς σέβω, διόλλυμαι;
Οὐ δῆτα· πάντως ἔπιδοιμ' ἂν οἷς με δεῖ,
Μάτιν δ' ἂν ὄρεας συγχέαιμ' εἰς ὤμοσα.
1075
- Θη. Οἷμοι· τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σὺν
Οὐκ εἶ πατρώας ἐκτὸς ὥς τάχιστα γῆς;
Ιππ. Ποῖ δῆτα τλήμων τέτφομαι; τίνος ξένων
Δόμους ἔσειμι, τῆδ' ἐπ' αἰτία φυγῶν;
1080
- Θη. Οςπες γυναικῶν λυμεῶνας ἦδε
Ξένους κομίζων, ἢ ξυνοικέες κακῶν.
Ιππ. Αἶ· αἶ· παρὲς ἦπαρ, δακρύων τ' ἐγγυὲς τόδε,
Εἰ δὴ κακὸς γε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι.
1085
- Θη. Τότε σενάζει καὶ παροργισμένον ἐχέτω,
Οτ' εἰς πατρώαν ἀλοχὸν ὑβρίζειν ἔτλης.
Ιππ. Ω δώματ', εἴθε φθέγμα γηρύσαιδέ μοι,
Καὶ μαρτυρήσασθ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
1090
- Θη. Εἰς τὰς ἀφώνους μάστιγας φεύγεις; σαφῶς
Τόδ' ἔργον ἔλεγον σε μινύει κακόν.
Ιππ. Φεῦ·
Εἶθ' ἦν ἐμαυτὸν παροσβλέπειν ἐνδυτίον
Σπάνθ', ὥς ἐδάκρυς οἷα πάρομεν κακῶ.
Θη. Πολλῶ γε μᾶλλον σαυτὸν ἥσκησας σέβειν,
1095
Ἡ τὰς

Ἡ τὰς τεκόντας ὅσα θρᾶν, δίκαιος ὢν.

Ιππ. Ω δυσάλαυα μήτερ, ὦ πικραὶ γοναί,
Μηδεὶς ποτ' εἴη τ' ἐμῇ φίλων νόθος.

Θη. Οὐχ ἔλξετ' αὐτὸν δμῶες; ὅκ ἀκέετε
Πάλα ξενῶδες τόνδε πρηνέποντά με;

1100

Ιππ. Κλαίων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμῶ γε θίξε;
Σὺ δ' αὐτὸς, εἰ σοι θυμὸς, ἐξώθη χθονός.

Θη. Δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσῃ λόγοις·
Οὐ γάρ τις οἶκος σῆς μ' ὑπέρχετ' Φυγῆς.

Ιππ. Ἀρῆσεν ὡς ἔοικεν ὦ τάλας ἐγώ·
Ὡς οἶδα μὲ ταῦτ', οἶδα δ' ἔχ' ὅπως φράσω.

1105

Ω φιλότατη μοι δαυμόνων Λητὲς κόρη,
Σιώθακε, συγκιῶαγε, φθιζόμεθα δὴ
Κλεινὰς Αἰθνας· ἀλλὰ χαιρέτω πόλις,

Καὶ γαῖ' Ερεχθέως· ὦ πέδον Τριζυγίου,

1110

Ὡς ἐγκαθηῶν πόλιν ἔχεις εὐδαίμονα,
Χαῖρ'· ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγομαι.

Ἰτ' ὦ νέοι μοι τῆσδε γῆς ὁμήλικες,
Προσείπαθ' ἡμᾶς, καὶ προπέμψατε χθονὸς,

Ὡς ἔ ποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέσετον

1115

Οψαδε, καὶ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατεῖ.

Στροφὴ α'.

Χο. Ἡ μέγα μοι τὰ θεῶν
Μελεδήμαθ', ὅταν φρένας ἔλθῃ,
Λύπας παραιεῖ

Σιώσει

Ζῶεσιν δέ τιν' ἐλπίδι κούφῳ
 Λείπομαι, ἐν τε τύχαις θνατῶν,
 Καὶ ἐν ἔργοισι λούστων.
 Ἀλλὰ γὰρ ἄλλοι' αἰμείβε'·
 Μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν αἰὼν
 Πολυπλάνηςτος αἰεὶ.

1120

1125

Ἀντιστροφὴ α'.

Εἴθε μοι εὐξαμένα
 Θεόθεν τάδε μοῖρα παύσθαι,
 Τύχην μετ' ὄλβου,
 Καὶ ἀκήρατον ἄλγεσι θυμόν·
 Δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκέλης, μήτ' αὖ
 Παράσημος ἐνείη.
 Ράδια δ' ἦθεα τῷ αὐτεῖον
 Μεταβαλλομένα χρέον αἰεὶ
 Βίον στυγερὸν αἰεὶ.

1130

Στροφή β'.

Οὐκέτι γὰρ κατὰ τὴν
 Φρέν' ἔχω παύσθαι, ἐλπίδα λούστων·
 Ἐπεὶ τῷ ἐλλοιῶν
 Φανερώτατον ἀσέβ' Ἀθλιώας,
 Εἶδομεν εἶδομεν ἐν πατρὶος ὀργῆς
 Ἀλλαν ἐπ' αἶαν ἱερὸν.
 Ω ψάμαδοι πολυήπιδος ἀκτᾶς,
 Δρυμός τ' ὄρειος, ὅδε κυνῶν

1135

1140

G

Ωκυπόδων

Ωκυπόδων ἐπέβα
Θεᾶς μέτα, θῆρας ἐναίρων
Δίκτυναν ἀμφὶ σεμνάν.

1145

Αντιστροφή β'.

Οὐκ ἔπι συζύγιαν
Πώλων Ενετᾶν ὀπβάσῃ,
Τὸν ἀμφὶ λίμνας πτόχον
Κατέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππας.
Μῆσα δ' αὖπιος ἔσ' ἀντιγὶ χροδαῖν
Λήξει πατρώον ἀνὰ δόμον.
Ἀσέφθου ἢ κόρας ἀνάπαυλα
Λατῆς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν
Νυμφίδια δ' ὑπόλω-
λε λέχη φυγαῖ σᾶ,
Λέκτρων ἄμειλλα κέραις.

1150

1155

Επώδης.

Εγὼ δὲ σᾶ δυσυχία
Δάκρυσι διοίσω
Πότμον ἀπότμον ὦ πάλαινα
Μᾶτερ, ἔτεκες αἰόνητα. Φεῦ.
Μοιῶ γεοῖσιν
Ἰὼ ἰὼ συζύγια Χάριτες,
Τί τ' ἔτι πάλιν ἐκ πατρώας γαῖς
Οὐδὲν ἄπαρ αἶψον,

1160

1149 F. γυμνάδας ἵππας.

Πέμ-

Πέμπετε τῶνδ' ἀπ' οἴκων.

1165

Ημι. Καὶ μὲν ὁπαδὸν Ἰππολύτη τόνδ' εἰσορῶ
Σπεδῆ σκυθρωπὸν πρὸς δόμους ὀρμώμενον.

Αγ. Ποῖ γῆς ἀνακτὴ τῆσδε Θησέα μολῶν,
Εὐρυμ' ἀν, ὦ γυναικες; εἶπε ἴσε, μοι
Σημήνατ' ἄρα τῶνδε δωματίων ἔσω;

1170

Χο. Ο δ' αὐτὸς ἔξω δωματίων πορεύεται.

Αγ. Θησεῦ, μερίμνης ἄξιον φέρω λόγον
Σοί, καὶ πολίταις, οἱ τ' Ἀθηναίων πόλιν
Ναῖσαι, καὶ γῆς τέτμονας Τροϊζυῖας.

Θη. Τί δ' ὄστι; μῶν τις συμφορὰ νεωτέρα
Διοσῆς κατέληφ' ἀσυγείτονας πόλεις;

1175

Αγ. Ἰππόλυτος ὅκ' ἔτ' ὄσιν, ὡς εἰπεῖν ἔπ' ὅ.
Δέδορκε μύθοι φῶς Ἰπὶ σμικρᾷς ῥοπῆς.

Θη. Πρὸς τῆ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμύς,
Ὅτε κατήχμ' ἄλσχος, ὡς πατρὸς, βία;

1180

Αγ. Οἰκέιος αὐτὸν ὤλεσ' ἀρμάτων ὄχος,
Αραὶ τε ἔ' σὲ σώματος, ἀς σὺ σῶ πατρὶ
Πόντε κρέοντι παῖδός ἡράσω πέρι.

Θη. Ω θεοί, Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ,
Ορθῶς, ἀκέσας ἔ' ἐμῆς καταδυσμάτων.

1185

Πῶς καὶ διώλετ' εἶπε τῷ, τρέπω δίκης
Επαισεν αὐτὸν ῥόπλην αἰχμυδυνά με;

Αγ. Ημεῖς μὲ ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας,
Ψήκτασιν ἵππων ἐκτενίζομεν τεύχας,

Κλαίοντες· ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων, 1190
 Ὡς οὐκ ἔτ' ἐν γῇ τῇδε ἀναστέφει πόδα
 Ἰππόλυτος, ἐκ σὲ τλήμονας φυγὰς ἔχων.
 Οὐδ' ἦλθε ταυτὸν δακρύων φέρων μέλθ'
 Ἡμῖν ἐπ' ἀκταῖς· μωρία δ' ὀπιόδοις
 Φίλων ἅμ' ἔσειχ' ἡλίκων ὀμήγουρις. 1195
 Χρόνῳ δ' ἤδη ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων,
 Τί ταῦτ' ἀλύω; πεισέον πατρός λόγους·
 Εντύνεθ' ἵππους ἄρμασι ζυγιοφόρους,
 Δμῶες· πόλις γὰρ οὐκ ἔτ' ὅσπ' ἦδε μοι.
 Τὸν γένδε μέντοι πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο 1200
 Καὶ θαῖσόν ἢ λέγοι τις, εἰρητυμένας
 Πώλες πρὸ αὐτὸν δεσπότῳ ἐστήσαμεν
 Μάστιγι δ' ἡ χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἀντιγῶ,
 Αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδας·
 Καὶ παρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀναπύξας χέρας, 1205
 Ζεῦ, μηκέτ' εἴλω, εἰ χαλκὸς πέφυκ' ἀνὴρ·
 Αἰδοῖτο δ' ἡμᾶς ὡς ἀπμάζει πατὴρ,
 Ἡτοι γανόντας, ἢ φάος δεδορκότας·
 Κἂν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον εἰς χεῖρας λαβὼν
 Πώλοισι· ὁμαρτῇ· παρὰ πολλοὶ δ' ὑφ' ἄρματος 1210
 Πέλας χαλινῶν εἰπόμεθα δεσπότη,
 Τὴν εὐθύς Ἀργεὺς καὶ πιδανείας ὁδόν.
 Ἐπεὶ δ' ἔξημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 Ἀκτὴ τις ὅσπ' ἐπέκεινα τῆσδε γῆς,

Πρὸς

κων θ' ὀμήγουρις· καὶ παρὰ
 τὴν πόλιν· ἢ πρὸς φίλων τιν'· ἢ πρὸς
 ἡλικίαν τρεπόμενος.

Πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν· 1215
 Εὐχέν τις ἡχώ, χθόνιος, ὡς βρογτὴ Διὸς, *ita f. dist.*
 Βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φεικῶδῃ κλύειν·
 Ορδόν τε κρατ' ἔστησαν, ἔς τ' εἰς ἔβανον 25
 Ἴπποι· πρ' ἡμῶν δ' ἦν φόβος νεδυκὸς,
 Πόθεν πότ' εἴη φθόγῳ· εἰς δ' ἀλιρρόδοις 1220
 Ἀκτὰς ἀποβλέψαντες, ἰερὸν εἶδομεν
 Κῦμ' ἔβανῳ σπείζον· ὥστ' ἀφῆρέθη
 Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τῆμόν εισορᾶν·
 Εὐρυπῆε δ' ἰσχυρόν, καὶ πέτρῃ Ἀσκληπιῶ·
 Κάπειτ' ἀνοιδῆσάν τε, καὶ πέριξ ἀφρὸν 1225
 Πολυὺν καχλάζον ποντίῳ φυσθήματι,
 Χωρεῖ παρὸς ἀκτὰς, ἔ τ' ἐπειππος ἦν ὄχθος.
 Αὐτὰρ δὲ σὺν κλύδωνι, καὶ τεικυμῖα,
 Κῦμ' ὀξέθηκε ταῦρον, ἄγριον τέρας·
 Οὐ πάσα μὲν χθὼν φθέγματος πληρεμνύη, 1230
 Φεικῶδες ἀντεφθέγγετ'· εἰσορῶσι δέ,
 Κεῖνον γάμα δεργμάτων ἐφαίνετο.
 Εὐδὺς δ' ὅπως δεινὸς ἐμπίπῃ φόβῳ·
 Καὶ δεσπότης μὲν ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι
 Πολὺς ξυνοικῶν, ἥεπασ' ἠνίας χερσὶν 1235
 Ελκει δ', κώπῃν ὥστε ναυδάτης ἀνὴρ,
 Ἰμάσιν εἰς τ' ἐπιδεν δ' ἐτήσας δέμας·
 Αἶ δ' ἐνδακῆσαι σῶμα πειγνύῃ γνάθοις,

1232 F. φθεγματων.

Βία

Βία φέρουσιν, ἔτε ναυκλήρεα χερσὶς,
 Οὐδ' ἱπποδέσμων, ἔτε κολλητῶν ὄχων 1240
 Μετασρέφουσι· καὶ ἤμεις εἰς τὰ μαλθακά
 Γαίας ἔχων οἴητας ἰθύνοι δρόμον,
 Πρὸφαίνεται εἰς τὸ μπερθεῖν, ὥς' ἀνασρέφειν
 Ταῦρος φόβῳ τέτρωτον ἐκμαίνων ὄχον.
 Εἰ δ' εἰς πέτρας φέροντο μαργώουσι φρένας, 1245
 Σιγῇ πελάζων, ἀντυχὶ ζωεῖπετο
 Εἰς τῶνδ', ἕως ἔσφηλε, κἀνεχραίπεν
 Αἰψίδα πέτρῳ παροσβαλὼν ὀχήματος.
 Σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα· σύριγγές τ' ἄνω
 Τροχῶν ἐπήδων, αἰζόνων τ' ἐνήλατα. 1250
 Αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἠνίασιν ἐμπλακεῖς,
 Δεσμὸν δυσεξήνυτον ἔλκεται δεθείς.
 Σποδ' ἐμῆρος ἤμεις παρὸς πέτρας φίλον χάρα,
 Θραύων ἢ σάρακας, δεινὰ δ' ἔξαυδῶν κλύειν,
 Σπῆτ', ὧ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τετραμμέναι, 1255
 Μὴ μ' ἔξαλείψῃ· ὧ πατρὸς τύλαιν' ὄρεα.
 Τίς ἀνδρ' αἶψον βάλεται σῶσαι παρών;
 Πολλοὶ ἢ βεληθέντες, ὑσέρῳ ποδὶ
 Ελειπόμεθα· χ' ὧ ἤμεις, ἐκ δεσμῶν λυθεῖς
 Τμητῆρ' ἱμάντων, ἐκάτοισι ὅτῳ τρέπῳ 1260
 Πίπῃ, βραχὺν δὴ βίοτον ἐμπνέων ἔτι.
 Ἴπποι δ' ἐκρυφθεν, καὶ τὸ δύστηνον χάρα
 Ταῦρε, λεπαίας ἐκάτοισι ὅπῃ χθονός.

Δῶλος

Δῖλος ἤ ἐν ἔγωγε σῶν δόμων, ἀναξ,
 Ἀτὰρ τοσῶτο γ' ἔδωκ' ἔσθλα ποτε
 Τὸν σὸν πηδῆς παῖδι' ὅπως ἔστιν κακός·
 Οὐδ' εἰ γυναικῶν πᾶν κρεμασθεῖν γένῳ,
 Καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ γραμμάτων πλήσειέ τις
 Πόλυν, ἐπεὶ μὲν ἔδλυν ὄντ' ἔπισταμαι.

1265

Χο. Αἶ· αἶ· κέρδεται συμφορὰ νέων κακῶ·
 Οὐδ' ἔστι μοίρας τῆ χρεῶν τ' ἀπαλλαγῇ.

1270

Θη. Μίστ' ἤ ἀνδρὸς τῆ πεπονθότος τάδε,
 Λόγοισιν ἦδην τοῖσδε· νῦν δ' αὖδ' ἐμὲ
 Θεός τ', ἐκείνόν τ', ἔνεκ' ἔστιν ἔξ ἐμῆ,
 Οὐδ' ἦδ' ὅμα τοῖσδ', ἔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς.

1275

Αγ. Πῶς ἔν; κομίζεν, ἢ τί χεῖρ' ἢ ἄθλιον
 Δράσανθ' ἡμᾶς, σὴ χεῖρ' ἔσθλα φρενί;
 Φρένην τ'· ἐμοῖς δ' ἔσθλα βελούμασιν,
 Οὐκ ὥμος εἰς σὸν παῖδα δυσυχὲντ' ἔσθ.

ita int.

Θη. Κομίζετ' αὐτόν, ὡς ἰδὼν ἐν ὄμμασι
 Τὸν τᾶμ' ἀπαρηγῆντα μὴ χεῖρ' ἔσθλα λέγει,
 Λόγοις ἐλέγξω, δαιμόνων τε συμφοραῖς.

1280

Χο. Σὺ τὰν θεῶν ἀγαμῆλον φρένα
 Καὶ βροτῶν ἀγέας, Κύπρι· σὺν
 Δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν
 Ωκυτάτῳ πτερῶ·
 Ποτᾶται δ' ὅπ' ἰαῖαν, εὐάχητόν
 Θ' ἀλμυρὸν ἔπ' ἰόντον.

1285

Θέλγῃ

Θέλγῃ δ' ἔρωσ, ᾧ μαινομένα κραδίᾳ
 Πτανὸς ἐφορμάσῃ
 Χρυσοφαῆς φύσιν
 Ορεσκόων σκυλάκων,
 Πελαγίων δ', ὅσα τε γὰρ πέφει
 Τὰν ἄλιος αἰδομένης δέσκεται,
 Ἄνδρας τε συμπάντων ᾧ
 Βασιληίδα πμῶν, Κύπρι,
 Τῶνδε μόνᾳ κρατύνεις.

1290

1295

Ἀναπαισι.

Ἀρ. Σὲ τὸν εὐπατείδαν Αἰγέως κέλομαι
 Παῖδ' ἐπακῆσαι,
 Λητῆς ᾧ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδ' ἄ.
 Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε σωθήδῃ,
 Παῖδ' ἔχ' ὁσίως σὸν λυποκτένας,
 Ψυδῆσι μύθοις ἀλόχευ πεισθεῖς
 Ἀφαιῇ; φθνεργὸν δ' ἔχεις ἅπαν.
 Πῶς ἔχ' ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις
 Δέμας αἰχμηθεῖς,
 Ἡ πτόλως ἄνω μεταβάς βίοτον,
 Πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀνέχεις;
 Ως ἐν τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσσι
 Κτητὸν βίοντι μέρος ὄσιν.

1300

1305

1310

Ἀλλε, Θησεῦ, σὼν χακῶν κατὰστασιν.

1309 F. εν γ'.

Καίτοι

ἔχεις vel ἔχεις

Καίτοι παρόψω γ' ἔδην, ἀλγυνῶ δέ σε.

Ἀλλ' εἰς τόδ' ἦλθον, παῖδός ἐκδείξαι φρένα

Τῆ σὲ δικαίαν, ὡς ὑπ' εὐκλείας θάνοι·

Καὶ σῆς γυναικὸς οἶσθον, ἢ τρέπον πινά

1315

Γενναϊότητα· τ' γὰρ ἐχθίστης θεῶν

Ἡμῖν, ὅσαισι παρθένοις ἠδονή,

Δηχθεῖσαι κέντρεις, παῖδός ἠγάσθη σέθεν.

Γνώμη δὲ νικᾷ τὴν Κύπριον πειραμένη,

Τροφὴ διώλετ' ἐχ' ἐκῆσα μηχαναῖς.

1320

Ἡ σὴ δι' ὅρκων παῖδ' σημαίνει νόσον.

Ὅδ' ὥσπερ ἦν δίκαιον, ὅδε ἐφείπετο

Λόγοισιν· ἐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακέμμεν,

Ὅρκων ἀφείλε πίσιν, εὐσεβὲς γεγώς.

Ἡδ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβεμμή,

1325

Ψυδεῖς γραφὰς ἔγραψε, καὶ διώλεσε

Δόλοισι σὺν παῖδι· ἄλλ' ὁμῶς ἐπεισέ σε.

Θη. Οἶμοι.

Ἀρ. Δάκνει σε, Θεσεῦ, μῦθος, ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,

Τὴν θεοδ' ἀκέσας, ὡς ἂν οἰμώξης πλέον.

1330

Ἀε' οἶδα πατρὸς τρεῖς δ' ἄρ' ἀσφαφεῖς ἔχων;

Ὡν τὴν μίαν παρείλες, ὧ κακίσε σὺ,

Εἰς παῖδα τ' σὺν, ἔξδ' εἰς ἐχθρὸν πινά.

Πατὴρ μ' εἴ σοι πόντος φρονῶν χαλῶς,

Εδωχ' ὅσον περ χελῶν, ἐπεὶ περ ἤνεσεν.

1335

Η

Σὺ

Σὺ δ' ἐν τ' ἐκείνῳ καὶ ἐμοὶ φαίνεται κακὸς,
 ὅς ᾔτε πίσιν, ᾔτε μάντεων ὅπα
 Εμειπας, ὅδ' ἤλεγξας, ἐ χθονὶ μακρῷ
 Σκέψιν γ' ἐνειμας, ἀλλὰ θάσσον ἢ σ' ἐχέλω,
 Ἀγὰς ἀφῆκας παιδὶ, καὶ κατέκτανες. 1340
 Δέσποιν', ὀλοῖμαι. Α. Δεῖν' ἐπξαξας· ἀλλ' ὅμως
 Εἴ' ὅτι καὶ σοὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
 Κύπρις γὰρ ἦλ' ὥστε γήνεας τὰδε,
 Πληθεῖσαι θυμόν· θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος·
 Οὐδείς ἀπαντᾶν βέλεται παρθυμῖα 1345
 Τῇ δ' ἔλθοντος, ἀλλ' ἀφιστάμεσθ' αἶ.
 Ἐπεὶ σάφ' ἴδῃ, Ζῆνα μὴ φοβεμένη
 Οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰσχύνῃς ἐγὼ,
 Ὡς τ' ἀνδρᾶ πάντων φίλτατον βροτῶν ἐμοὶ
 Θανέν ἔασαι· πλὴν δ' ὅτ' ἄν ἀμαρτίαν, 1350
 Τὸ μὴ εἰδέναι μὲ παρθεῖον ἐκλύει κακῆς·
 Ἐπειτὰ δ' ἡ θανέσθ' ἀνάλωσεν γυνή
 Λόγων ἐλέγχας, ὥστε σὺ πείσῃ φρένα.
 Μάλιστα καὶ δὴ σοὶ τὰδ' ἔρρωγεν κακὰ,
 Λύπη δὲ καί μοι· τὰς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ 1355
 Θνήσκουσιν· ἐ χαίρουσι τὰς γε μὲν κακὰς,
 Αὐτοῖς τέκνοισι καὶ δόμοις ἐξόλυνται.

Ἀναπαύσει.

Χο. Καὶ μὲν ὁ πάλας ὁδὲ δὴ σείχει

Σάρκας

1. ὁλοκα ὑπ' 1476.
1466. 1476.

Θη.

Σάρκας νεαράς

Ξανθόν τε χάρα λυγυμανθείς.

1360

Ω πόνος οίκων· οἶόν ἐκράνθη

Δίδυμον μελέθρις

Πένθος θεόθεν καταληπτόν.

Ιππ. Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

Δύσηνος ἐγὼ πατρός εἴξ ἀδίκας

1365

Χρησμοῖς ἀδίκαις διελυμάνθην.

Απόλωλα τάλας· οἶμοι· οἶμοι·

Διὰ μὲ κεφαλᾶς αἶσας· ὀδύναμ,

Κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾶ σφάκελος.

Σχῆς, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω·

1370

Ε· εἰ·

Ω συγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς

Βόσκημα χερῶς,

Διὰ μ' ἐφθίρας, κατὰ τ' ἐκτενας.

Φεῦ· Φεῦ· πρὸς θεῶν ἀτρέμας, δμῶες, 1375

Χερὸς ἐλκώδης ἀπῆλθε χερσίν.

Τίς ἐφῆσεν δέξια πλοῦργις;

Πρόσφορά μ' αἶρετε· σῶτονα δ' ἔλκετε

Τὸν κακοδαίμονα, καὶ κατάραιτον

Παῖδός ἀμπλακία. Ζεῦ, Ζεῦ, τὰδ' ὀράς;

Οὐδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, καὶ θεοσέπτης,

Οὐδ' ὁ σωφροσύνη πάντας ὑπερέχων,

Πρῆπτον ἐς ἄδην σείχω, κατὰ κρας
Ολέσας βίοντον.

Μόχθες δὲ ἄλλως τ' εὐσεβείας

1385

Εἰς ἀνδράπες ἐπόνησα.

1. εὐσεβείας. Sophoc. Antig. 955.

Oedip. Col. 184. ὠφείλια. Ant. 53.

ubi nunc legitur ὠφείλια. Ion. 1094. ubi

legitur εὐσεβείας, meteo postulantia εὐσεβείας.

vide Dorrill. & Charillon. Arh. d. r. 466.

ubi notat Cod. Vat. male hoc loco

habere εὐσεβείας.

Αἶ· αἶ· αἶ· αἶ·

Καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει.

Μέθετέ με τάλανα,

Καὶ μοι θάνατος παιᾶν ἔλθοι.

1390

Προσάπολντέ μ', ὅλντε τὸν δυσδαί-
μον· ἀμφιτόμῃ λόγχῃς ἔραμαι

Διαμοιρᾶσαι,

Διὰ τ' εὐνᾶσαι τ' ἐμὸν βίοντον.

Ω πατὴρς ἐμῆς δῦσπνος ἀεὶ,

1395

Μιαιφόνων τε συγγόνων,

Παλαιῶν τε προγεννητόρων

Εξορίζεται κακὸν, ὅδ' ἐ μέλλει·

Εμόλε τ' ἐπ' ἐμέ, τί ποτε, τὸν ὅδ' ἐν

Οντ' ἐπαίπιον κακῶν;

1400

Ἰώ μοι μοι· τί φῶ;

Πῶς δὲ ἀπαλλάξω βιοτὰν

Εμὰν τῷδ' ἀναλγήτῃ πάθῃ;

Εἴθε με κοιμάσῃς τὸν δυσδαίμονα

Ἀδὲ μέλαινα, νύκτερός τ' ἀνάγκα.

1405

Ω τλήμον,

1. βίον

- Αρ. Ω τλήμον, οἷα συμφορᾶ πωροζύγης;
Τό δ' εὐγενές σε τῆρ' φρενῶν διώλεσεν.
- Ιππ. Εα.
Ω θεῖον ὀδυμῆς πνεῦμα· καὶ γὰρ ἐν κακοῖς
Ων, ἡδόμην σε, καὶ νεκροφίῳ δέμας. 1410
Ες' ἐν τόποισι τοῖσδε γ' Ἀστεμυς θεά,.
- Αρ. Ω τλήμον, ἔστι σοί γε φιλοτάτη θεῶν.
- Ιππ. Ορᾶς με, δέσποιν', ὡς ἔχω τ' ἄθλιον;
- Αρ. Ορῶ· κατ' ὅσων δ' ἔθ' ἔμευ βαλεῖν δάκρυ.
- Ιππ. Οὐκ ἔστι σοι κυναγός, ἐδ' ὑπερήτης. 1415
- Αρ. Οὐ δῆτ'· ἀτάρ μοι πωροφιλής γ' ἀπόλλυσται.
- Ιππ. Οὐδ' ἵππωνώμας, ἐδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
- Αρ. Κύπρις γὰρ ἡ πανῆργος ὦδ' ἐμίσατο.
- Ιππ. Ωμοί· φρενῶν δὲ δαίμον', ἥ μ' ἀπώλεσε.
- Αρ. Τιμῆς ἐμέμφθη, σωφρενῆντι δ' ἤχητο. 1420
- Ιππ. Τρεῖς ὄντας ἡμᾶς, ὥλεσεν μια Κύπρις.
- Αγ. Πατέρα τε, καὶ σέ, καὶ τρίτῳ ξυνάοργον.
- Ιππ. Ωμωξα τοίνυν καὶ πατρός δυσπραξίας.
- Αρ. Εξηπατήθη δαίμονος βελδύμασιν.
- Ιππ. Ω δυσάλας σὺ τῆσδε συμφορᾶς, πάτερ. 1425
- Θη. Ολωλα, τέκνον· ἐδέ μοι χεῖρς βίβ.
- Ιππ. Στένω σε μάλλον, ἢ μὲ, τ' ἀμαρτίας.
- Θη. Εἰ γὰρ γενόμην, τέκνον, ἀντὶ σὲ νεκρός. - μην,
- Ιππ. Ω δῶρα πατρός σὲ Ποσειδῶνος πικρά.

Θη. Ως μή ποτ' ἐλθεῖν ὦφελ' εἰς τέρμον σῶμα. 1430

Ιππ. Τί δ'; ἔκτανες τ' ἂν μ', ὡς τότ' ἦδ' ὠρμημένῳ.

Θη. Δόξης γ' ἤμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.

Ιππ. Φεῦ.

Εἶθ' ἦν ἀγαῖον δαίμοσι βροτῆρ' γένῳ.

Αρ. Εασον· ἐ γ' οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφῳ 1435

Θεᾶς ἀπμοι Κύπριδος ἐκ παρθυμίας

Οργῇ κατασκήλησιν εἰς τὸ σὸν δέμας,

Σῆς εὐσεβείας καὶ γαστρὸς φρενὸς χάριν.

Εγὼ γ' αὐτῆς ἄλλον εἴξω ἐμῆς χειρὸς,

Ὃς ἂν μάλιστα φίλτατος κυρῇ βροτῆρ', 1440

Τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.

Σοὶ δ', ὦ ταλαίπωρ', ἀντὶ τῶνδε τῆρ' κακῶν,

Τιμὰς μεγίστας ἐν πόλει Τροίῳινα

Δώσω· κόρα γ' ἄζυγος γάμων πάρος

Κόμας κεῖνται σοὶ δι' αἰῶνος μακρῶς, 1445

Πένθη μέγιστα δακρύων καρπέμηναι.

Αεὶ δ' ὅ μασσποῖός εἰς σὲ παρθένων

Εσσι μέριμνα, καὶ ἀνώνυμος πεσών

Ερως ὁ Φαίδρας εἰς σὲ σιγηθήσεται.

Σὺ δ' ὦ γεραίρ' τέκνον Αἰγέως, λάβε 1450

Σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλῃσι, καὶ παρσελκυσαι.

Ἀκων γ' ὠλεσάς νιν· ἀνθρώποισι δ',

Θεῶν δίδόντων, εἰκὸς εἴξαμαρτάνειν.

Καὶ

Καὶ σοὶ παλαιῶ πατέρα μὴ συγείν σέθεν,
 Ιππόλυτ· ἔχεις γὰρ μοῖραν, ἢ διεφθάρης. 1455
 Καὶ χαῖρ· ἐμοὶ γὰρ ἐ γέμες φθιτὸς ὄρεᾶν,
 Οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.
 Οἶδ' δὲ σ' ἤδη τέδε πλησίον κακῶ.

Ιππ. Χαίρεσα καὶ σὺ σεῖχε, παρθέν' ὀλβία.
 Μακρὰν δ' ἔ λείπεις ῥαδίως ὁμιλίαν. 1460
 Λύω δ' νείκος πατεῖ, χηζέσης σέθεν.
 Καὶ γὰρ πάριθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
 Αἶ· αἶ· κατ' ὅσων κηχάνει μ' ἤδη σκότος.
 Λαεῖς πάτερ μὲ, καὶ κατόρθωσον δέμας.

Θη. Ωμοὶ τέκνον· τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα; 1465

Ιππ. Ολωλα· καὶ δὴ νεστέρων ὄρεῶ πύλας.

Θη. Ἡ τίω ἐμὴν ἀναγνον ἐκλιπὼν φρένα;

Ιππ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τέδε ἐλδύθεω φόνε.

Θη. Τί φῆς; ἀφίης αἵματός μ' ἐλδύθεον;

Ιππ. Τίω τοξόδαμνον Αἰετὸν μαρτύρημα. 1470

Θη. Ω φίλτατ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατεῖ;

Ιππ. Ω χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλὰ μοι, πάτερ.

Θη. Ωμοὶ φρενὸς σῆς εὐσεβὲς τε, καὶ γαθῆς.

Ιππ. Τοιῶνδε παίδων γνησίων εὖχε τυχεῖν.

Θη. Μὴ νῦν παρδῶς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει. 1475

Ιππ. Κεκαρτέρηται τὰ μ'· ὀλωλα γὰρ, πάτερ.

Κρύψον δὲ μὲ παρδῶπον ὡς τάχος πέπλοις.

Ω κλέιν'

Θη. Ω κλεῖν' Αθηνῶν, Παλλάδος θ' ὀρίσματα,
 Οἷς σερήσεσθ' ἀνδρός; ὦ τλήμων ἐγὼ,
 Ως πολλὰ, Κύπρι, σὼν χακῶν μεμνήσομαι. 1480

Αναπαισι.

Χο. Κοινὸν τόλ' ἄχος πᾶσι πολίταις
 Ηλθεν ἀέλπιδος.
 Πολλῶν δακρύων ἔστα πίτυλος.
 Τῶν γ' μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
 Φῆμαι μᾶλλον χατέχουσιν. 1485

Τ Ε Λ Ο Σ.

SYLLABUS ABBREVIATIONUM.

- A. Liber MS. Bibliothecæ Regiæ Parisiensis No. 2712. Codex optimus & vetustissimus quem maximè secutus sum.
 B. MS. ejusdem Bibliothecæ No. 2713. Vetus & bonæ Notæ.
 C. MSi. Cottoniani Variæ Lectiones.
 D. MS. Bibliothecæ Reg. Paris. No. 2818.
 E. MS. ejusdem Bibliothecæ No. 2888.
 P. Liber impressus ejusdem Bibliothecæ, collatus cum MSo. usque ad finem Iphigeniæ posterioris. Primæ paginæ Chr. Puteani nomen inscribitur.
 Ald. Editio Aldina.
 Fl. Editio Vetus Literis majusculis Florentiæ impressa.
 Reliquæ Editiones vel expressere Aldinam, vel ex conjecturâ immutavere.

VARIÆ LECTIONES ET NOTÆ.

19. **Ο** Μιλίας. Fl. ὀμίλια.
 20. **μ**εν γ' εν ε. MSS. ABD **μ**εν εν ε. MS. P. **μ**εν εν ε. MS. E. & Fl. τῶν ε. **μ**εν εν ε.
 31. **ε**γκοδισατο. Ita MSS. ACEP & Fl. Eodem quoque modo emendavit R. Dawes. Vulgò **ε**γκοδισατο. Porro sensus loci est; Phædrum cum amore Hippolyti, apud Troezenios agentis, vehementer jam arderet, templum dicasse Veneri, unde conspici posset regio Troezenia. Vide Schol.
 34. **λ**ειπει. Ita MSS. ABCD uti Pier-sonus quoque legendum conjecerat. Cæteri cum Ed. Fl. **λ**ιπει. Vulgò **λ**ιπ.
 38. **κ**αὶ κπιπλησθη. MS. C **κ**αὶ κπιπλησθη. Vulgatam firmat quod extat in Fragmentis Antiopæ v. 87. & in Medeâ v. 8.
 43. **π**ολεμιοι πικνησται. MSS. ABD **π**ολεμιοι νικησται.
 48. **κ**ακον. MSS. EP & Fl. **κ**αλον, uti emendandum censet Cl. Marklandus.
 49. **τ**α μη ε. MS. P & Fl. **τ**α μη ε.
 53. **τ**οπων. Ita MSS. ABCP & Fl. Cæteri **δ**ομων. Utrumque agnoscit Scholiastes.
 57. **π**i. Ita MSS. EP & Fl. Cæteri, uti vulgo, **δ**i.
 60. Deest **α**ρτιμιν in MS. A & Fl.
 64. Deest **χ**αρις μοι in MSS. ABDE & Fl.
 67. Ita cum Editis plerisque MSS. DE. In Ed. Fl. **α** μ. κ. ε. **ν**αις; cum quâ in ultimâ voce consentiunt MSS. ABP.
 70. Præfigitur huic versui persona Hippolyti, omittitur verò ante v. 73. in MSS. EP & Edd. omnibus. Extat, uti edidi, in MSS. ABD.
 73. Ex his Versibus nascitur Titulus Tragediæ **Ι**ππολυτοῦ Στεφανηφοροῦ, quem Latinè citatum sæpe legimus *Hippolytus coronatus*: dubito an rectè & verè; hoc saltem loco. Nam coronam hanc non in *capite* gestasse, sed in *manibus* tulisse videtur Hippolytus, quam vel impositurus erat *Statua* (v. 116.) Dianæ, vel certè *Numini* ejus dedicaturus: dicit enim v. 82. **χ**ρῆς **Α**ναδημῶ **δ**ιέει. Proinde non *coronatus* sed *coronam ferens* Hippolytus videtur, scil. Dianæ: ut illa apud Ovidium Met. IX, 336.
Venerat huc Dryope —
— Nymphis LATURA CORONAM.
 MARKLAND.
 77. **ε**κρινον. Ita MSS. ABD. cæteri **ε**κρινον.
 78. Forte, **Η**ως. Vulgatum **Α**ιδως miris & nunquam intelligendis commentis ansam præbuit. **Η**ως adumbratum videtur ex Homero, *Α*υρη δ' *ε*κ *ποταμων ψυχρη πνευματι* **ω**ς. Vid. Antillum ap. Stob. Serm. 99. p. 546. Aristotel. problem. p. 786. B. Ed. Duval. MARKLAND.
 80. **ε**ιληχον. Annotatur in Libro Scaligeri *ε*ιληχον, quod Barnesius illo, uti videtur, auctore in contextum admisit.

Ibid. *τα παντ' αει.* MSS. AB, *τα πανθ'* *ομοι.* MS. D, *ομ.*

81. *δριπαλ.* MS. B in margine *δρ. ιπαλ.*

86. *αυδη.* Ita MSS. ADEP & Fl. cæteri *αυδης.*

88. Locum hunc ita concipio, ut sensus sit: *Rex, nam Dominus quidem nemo præter Deos vocandus est.*

106. *νυκτι θωμματος est qui colitur ποσει:* quæ significatio verbi *θωμμαζειν* in his Fabulis sæpius occurrit. MARKLAND.

118. Pro *γ'* quod habent Edd. MS. A *σ'.* Utrumque omittunt BP. porro pro *ν-τυνη* MSS. ABD, *ντυνη.*

119. *τατη.* Ed. Fl. & MSS. EG, *τατων.*

125. *ταθ.* Ita MSS. DE & Fl. Cæteri *οθ.*

130. *πρωτη.* Scholiastes *πρωτον.*

Ibid. *διαποινω.* MS. A, *διαποινας.*

149. *χερσι.* Scaliger *χερσ.* Poni autem videtur *χερσις πελαγος* pro eo quod Latine dixeris, *infructuosus maris campus.* Cæterum non est spernenda Cl. Marklandi conjectura; legendum esse *χερσι θ', υπερ πελαγος, Διαις τε νοτιας αλμης.*

150. *Διαισι νοτιας.* MSS. ABD, *Διαις εν νοτιας.* Vulgò *Διαισι νοτιας.* Ed. Fl. uti edidi.

160. *διδεται.* MS. A aliam Lectionem agnoscit nempe *διδεται.* Porro in MS. B

ita scribitur *ωταια διδεται ψυχα.* in D, *ωταια διδεται ψυχα.*

161. Ita MS. P & Fl. vulgò *δυσροπη.*

164. Legendum censui ex Scholiaste *δυσφροσυναι* pro *αφροσυναι* quod prius obtinebat. Est autem *δυσφροσυναι* dolor, ægrotudo. Ita Hesiod. Theog. v. 528. *ελευσται δυσφροσυνων.* Simonid. ap. Athenæum p. 447. *οινοι αμυντορσι δυσφροσυνων.* Separatim vero poni videntur *ωδιναι τε καυ δυσφροσυναι* pro eo quod conjunctim dicendum esset *της ωδιναι δυσφροσυναι.* Cl. Marklandus dubitat annon legendum sit *αφροσυναι.*

173. *αυξαντι.* Ita Parisiens. omn. & Fl. uti Canterus quoque emendavit. Vulgò *αυξει.*

293. *αμπιχων.* Ita MSS. AD & Fl. Vulgò *αμπιχοι.*

195. Agnoscitur alia Lectio cum in MSS. tum in Fl. nempe *ταυθ' οπ* pro *ταθ' οπ.*

199. *Αιρεπ.* Ita Parisiens. omn. Fl. & Schol. Vulgò *αρεπ.*

202. *μοι.* Ita P & Fl. vulgò *μυ.*

203. *αμρις.* Ita MSS. omn. & Fl. vulgò *ομρι.*

205. *μυπη θ' ηουχαις.* Ita MSS. omn. & Fl. Ita quoque Barneſius ex Scaligeri conjecturâ. Edd. Vett. *μυθ' ηουχαις.*

211. Metrum postulat *πυμ'* non *πυμ'.* MARKLAND.

216. *μυνιας επωχον* i. e. *μυνικον.* Non dissimilis usus est vocis *επωκαινεν* apud Sophoclem. Oed. Col. v. 180. *ι' αν ευσεβειας επωκαινεντες το μιν επωμειν &c.* Vide Eustath. in Hom. p. 210. Ed. Rom.

220, 221. Mutandæ sunt sedes horum Anapestorum & scribendum,

Προς θεων τρομαυ κυσι θυνεαυ

Βαλιας ελαφρις ελχεπιομινω

Καυ παρκα &c.

Vid. Plutarch. de Adulat. & Amic. Discrim. p. 52. B. ed. Xyland. MARKLAND. *et p. 959. B.*

223. *ορεπακ'.* Videtur Dativi esse & in constructione *επιλογων* sequi, ut sit totius clausulæ expositio: *Gestans in manu telum (vel cuspidem) Theſſalum hastili infixum.*

226. *μυλπη.* MS. A, *μυλπη.*

230. *Διαποιν' αλμης.* Ita MSS. AC. Vulgò *Διαποινω Διαις.* Ed. Fl. *Διαποιν' αλμης.* Noſtram Lectionem confirmat Scholiastæ annotatio: *της δε θυλασσης φησιν αλιν διαοζειν, ως καυ Ησιοδδ' Μοιραν εχει γαιης τε καυ ατρυγατοιο θυλασσης.*

233. *δαμυλιζομρα.* Ita MSS. EP & Fl. Vulgò *δαμυζομρα.*

239. *οσις σι.* Ita MSS. EP & Fl. MS. A, *οσις πι.* MS. D, *πς σι.* Vulgò *ως πς σι.*

249. *το γαρ ορεθυαλ γημμαν, οδυμκ.* Ita edidi ex conjecturâ pro *το γαρ ορεθυαλ, γημμαν οδυμκ.*

254. Sic scribitur hic versus in MSS. ABD, uti Bentleius ex conjecturâ emendavit. Vulgò *ποτα διδασκει γαρ μ' ο πολυς βιθ.*

256. Citat Plutarchus *αδελ πολυφιλιας & pro ανικηρικαλ legit ανικτηνικαλ.*

266. Deest *γ'* in Parisiens. omn. & Fl. Delendum quoque censet Cl. Marklandus.

275. *ηκεις.* MS. D. *ηκει.* Agnoscit etiam Scholiastes.

278. *απς.* Victorius qui Var. Lect. Lib. 13. c. 17. *απς* legendum esse monet, eamque emendationem validis alioqui argumentis confirmavit, de quantitate tamen vocis *απς* dicere omisit. Eam verò rectè se habere

bere ex Homero verisimile est, qui penultimam verbi à quo derivatur, producit:

Παντοῖς δρομὲς ἀσὴ ὑπο πτολὴν ἡλασσάμενος.
Il. 18. v. 281.

286. εἰς πάντ'. MSS. BD. εἰς πᾶν.

290. ἀλλ' ὡ φίλη παῖ. MSS. omn. Fl. & Schol. ἀλλ' ὡ φίλη παῖ.

295. συγκαθίσταται. MSS. AEP & Fl. συγκαθίσταται. nec valdè alienum est quod habent MSS. BD, nempe συγκαθίστανται. Legi potest non incommode συγκαθίσταντ' αἱ. Porro pro νοσῶν Ed. Fl. νοσῶν.

298. MS. P. κατέφα.

304. Rectè Scaliger τῷ περὶ: ut & Scholiastes videtur legisse; ita enim explicat; εἰς δὲ τὸ πειθεῖν ὁμοῖως ἀπεσμέν τοῖς πρῶτον ἐρημῶσι.

305. ἐπὶ γὰρ. Ita Parisiens. omn. & Fl. Vulgò ἐπὶ γὰρ: quæ scriptura memoratur in MSS. AB.

308. δέμων. MS. A, ἡρώων.

318. MS. A, φρεῖς.

326. ἐν δὲ σοὶ λαίεψομαι. i. e. si proposito mihi cadere necesse est, id non meâ negligentia fiet, sed tuâ potius obstinatione. Duportus & Scaliger legendum censent ἐν δὲ σε λαίεψομαι, quibus assentitur Cl. Marklandus.

328. σὺν γὰρ. MSS. BD, τῶνδε.

333. MSS. & Edd. omnes ἐδλῶν ἀρχῆς: in MS. autem B superscriptum est ἀρχῆς ἐδλῶν, eamque Lectionem agnoscit Scholiastes; quem vide.

348. ἢ μ' ἐχέτω. Ita MSS. & Edd. Vett. Barnefius, Scaligero auctore, ἢ μ' ἐχέτω.

358. Scaliger εἰσπρῶν: nisi forte scribere voluit εἰσπρῶν.

368. Variant MSS. in hoc & sequenti versu. Habent utique MS. A & Fl. φίλιαν καταινύσσει φρεῖων. MS. B, φίλιαν καταινύσσει φρεῖων.

φρεῖων. MS. D, φίλιαν καταινύσσει φρεῖων. MSS. EP, φίλιαν καταινύσσει φρεῖων. Vulgò φίλιαν καταινύσσει φρεῖων.

375. Deest δέμων in MS. E & Fl.

384. τῶνδε. Ita Parisiens. omn. & Fl. Vulgò τῶνδε.

386. MSS. EP & Fl. καὶ ἐκποιμένον οἱ μὲν &c.

390. Αἰδώς τε δόσται δ' εἰσιν, ἢ μὲν αὖ κακῶν.
ἢ δ' ἀχθος οἰκῶν

Citat Barnefius in hanc sententiam Il. 24. v. 44. Eustathium in loc. & Hesiod. Op. &

Dies v. 315. Quibus addi potest ipsius Euripidis γνώμη quædam in Erechthei Fragmentis v. 119, 120. Locum hunc à Plutarcho citari (v. De Virt. Mor. p. 448. F.) notat Cl. Marklandus.

392. γομφύματα. MSS. AB, γομφύματα: uti ex conjecturâ reponit Cl. Marklandus; hoc nempe sensu: *if we clearly understood the proper occasions and opportunities of each, the Two, as having the same business, would be but one.* i. e. si perspectum haberemus quæ utrique harum idonea sit tempestas, non jam diversæ essent, idem officium habentes. Cujus Viri auctoritate etsi magnopere commotus sum, malui tamen rem universam Lectoris judicium facere, quam in loco obscurissimè & subtilissimè scripto, de quo nihil statuere audeo, quidquam omnino immutare.

393. πρῶτον. Ita MS. A. Cæteri, uti vulgò, φρεῖων.

400. Lego ex Scholiaste (Ed. Arsen. f. 242.) γλωσση pro γλωσση quod Edd. habent.

410. ἡδὲ. Ita MSS. AB. In priore superscriptum inveni, ἀπὸ τῆς, ἡδὲ. Cæteri vulgatam habent.

410, 11, 12. Hi versus ita distinguendi sunt: Τὸ δ' ἐχέτω ἡδὲν, τῶν νοσῶν τε δυσκλῆος (Γυνὴ τε πρὸς τοῖς δ' ὡς ἐκζηνοῦσιν καλῶς) Μισση πῦριν. Et vertendi: *Isud autem opus noveram & istum morbum infamem esse (Et præterea bene sciebam me esse uxorem) Rem odiosam omnibus.* Nempe cum privigno concumbere, per se nefarium erat: id autem si Phædra admisset vivente adhuc marito, huic flagitio Adulterii quoque crimen accessisset. MARKLAND.

Nescio annon sensus expeditior futurus sit, si hoc modo locus concipiatur: *Noveram isud opus infame esse, & præterea sciebam me mulierem esse, genus omnibus invisum & suspectum.*

424. ἀπὸ κτενέ. Ita MSS. AP & Fl. cæteri, uti vulgò, ἀπὸ κτενέ.

426. ἐλδῆροι. Ita MSS. ADP & Fl. Vulgò, ἐλδῆροι.

432. ὅτῳ. Ap. Stobæum ὅτῳ.

434. πρῶτον. Ita MSS. ABDP, Ed. Fl. Vulgò πρῶτον.

Ibid. παρῆναι. Ita MS. A. cæteri, uti vulgò, παρῆναι. Lectionem quam secutus sum agnoscit Scholiastes.

436. MSS. EP & Ed. Fl. ὁπῶνται.

437. κρημίζεται. Ita MSS. ABD. Vulgō, κρημίζεται.

446. κκ αρε γ' κ δει. MSS. ABDE & Ed. Fl. κτ' αρε γ' κ δει. Scaliger κκ αρε νδ δει, quod Cl. Marklando non satisfacit. Ex orationis tenore crediderim reponendum esse, quanquam id quidem longius paullo à corruptâ lectione recedit:

κκ αρε δειναι τας ερωσι των πελας
οσι τι μιλλυς, κ δειναι αυτες χρεων;

448. φορηται pro φορητος Stobæus Serm. 61. p. 386. quod multo elegantius est. MARKLAND.

454. διδυσ' ερον. Scaliger διδυστα ερον.

455. ιαζονται. Ed. Ald. & nonnulli etiam MSS. ιαζονται.

466. τερεεις. Ita MS. A. cæteri, uti vulgō, τεργεις.

474. κηλως ακριβοῦσαι. κηλως frigidissimum est. Legere soleo κητοις ακριβοῦσαι. Normæ seu Regulæ exquisitè faciunt vel facere solent. Nam sub voce κηλως delitescere vel κητοις, vel κηται, vel κητοισιν, minimè dubito, cum ex sensu, tum ex Scholiaste. MARKLAND.

475. πως. Lego σως. απταισως βυλει περιδωμειν; Schol. Idem.

Ibid. δεικεις. Ita MSS. DEP & Fl. Vulgō δεικεις.

476. ιχης. Ita MSS. AP & Fl. Vulgō ιχης.

479. λητον ε'. Ita Parisiens. omn. & Fl. Vulgō λητον θ'.

496. Lego ως ex MS. A. Porro pro διςτοι Ed. Ald. διαιστον. Dissentior autem à Cl. Marklando, qui clausulam hanc hoc fere modo concipit: *Dispicendum tibi est quid intersit inter eos qui appositè ad rerum tuarum statum loquuntur, & eos, qui nihil ad rem*: Chorum sc. innuens. Idem cum priori clausulâ ως πως connectit: *αλλα τ' ανδρος ως πως*. Puto vertendum esse: *Quam citissime experiendum est quò res evalura sit, de tui morbi statu τω εἶναι (i. e. τω αληθῆ) λογον προferentes*, atque Hippolyto rem declarantes. In hac autem constructione subaudiendum erit ἡμιν post διςτοι: ad ἡμιν verò referendum εἰς αποπτας: usu neque novo neque ineleganti, uti docebit Cl. Forsterus in Indice Idiotismorum ad Platonem. v. Accusativus. Atque ita ferè Scholiastes.

499. σιφεων ε' υ' ε' ιονυχαις γυνη. Ver-
te: *Ε' nisi esses pudica mulier*. Nam κ μν

supplendum est ex versu proximè antecedenti. MARKLAND.

501. ωρεσηται. Scaliger ωρεσηται.

503. συκλησεις. Ita MS. A. Cæteri cum editi, tum verò scripti, συκλησεις. Scribi autem solet apud Euripidem κληω, κλησω: non κλειω, κλεισω.

512. Mallem hoc modo excusum fuisset:
Εἰ τοι δοκεῖ σοι. Χρῆν μὲν οὐ σ' ἀμάρτανειν' &c.

i. e. *Quoniam tibi ita visum est*, mittam ultra dicere. *Oportuit quidem te non à spe potiundi Hippolyti decidere: Sin ita tibi constitutum est, audi me; nam hanc mihi secundam præstitura es gratiam.*

515. γνημης. Ed. Fl. γνημην.

519. η πικλων απο &c. Vide Lucian. Dialog. Meliff. & Bacchid. p. 524. Ed. Græv. MARKLAND.

524. παντ' αν φοδησω' ιδι. i. e. *Scito te*, si de hac re trepida es, *nihil non fuisse fortidaturam.*

525. τικη. MSS. CEP, τικην.

530. ο. MSS. EP & Fl. ος. Ita etiam Scaliger ex conjecturâ.

532. MSS. BD, ψυχαις χρεων, οis επι-
στυδισι.

540. Deest δη in MSS. ABDE & Fl.

550. Οιχαλιε. Ita MSS. AC, Edd. Fl. & Ald. vulgō male, Οιχαλιαν.

553. οικη. Ita MS. Cotton. Cæteri, uti vulgō, οικαν.

555. Deest τιν in MSS. ABD & Fl. MS. E τιν ουδ'. Veniam dabit Lector, si loco, & satis per se obscuro, & qui gravi depravatione multo obscurior factus sit, diutius quam pro more immorari necessarium duxero. Primò itaque, Græcis Poetis usitatum fuisse constat, ut quæcunque domus insigni infortunio vel obruta esset, vel diutius cum eo conflictaretur, ibi Furiarum aliquam habitare dicerent, eamque peculiari quadam forte obtinere; ut valdè consentaneum fuerit, de Oechaliâ & Euryti domo idem Euripidem dicere. Furiarum verò munus cujusmodi apud Poetas fuerit, satis id, opinor, notum est: nempe ut, ubicunque immisissæ essent, omnia diligentia atque incitatione mirabili conturbarent, & in perniciem traherent; ex quo data est occasio eas cum Bacchis comparandi, quæ in orgiis Dei celebrandis simili fere oestro percitæ esse solebant, Baccharumque epitheta & adjuncta ad

Auctor Rhesi v. 922. εἰς θῆ-
αν λογων τέμνων κέλευθον.

ad eas transferendi. Itaque & Æschylus in Eumenidibus βροτοσκοπὸς μαινάδας vocat: Euripides verò in Oreste fufius atque difertius translationem perfequitur; ut alia ejus loca omittam in quibus cum eadem allufio fit, extat tamen atque eminet aliquantò minus;

αι. αι, δρομῶδες ὡ πτεροφόροι
ποτνιαδες θεαι,
ἀσπασχότων αι θιασων ελαχ' εν
δακρυσι και γροισ,
μυλαγγλωτισ Ευριπιδες —

His itaque testimoniis propositis, locum de quo agitur ita emendo:

οικω
ζῶλωσ' ἀπειροσταν δρομῶδα
πν' αἰδὸς ὡς βακχαν, &c.

Eam vero orationis structuram esse concipio, ut dicatur Venus, *Jolen, expertem antea Viri & Nuptiarum, inter cædes & incendia Herculi ducendam dedisse; Oecaliae verò & Eurysti familiæ (οικω) Furiam quandam incitatissimam (ἀπειροσταν δρομῶδα) conjunxisse: quam quòd Ditis Baccham appellari potuisse existimem, nitor auctoritate duorum Euripidis locorum, in quibus ea locutio de gravis atque exitialis facinoris auctore usurpatur. Ita enim Polymnestor de captivis Trojanis, quarum ope liberis spoliatus est; πεν' ἱερῆς λιπῶν Βακχῆς αἰδὸν ἀφαιρῶσται. Hecub. v. 1075. Ita ad Herculem Amphitryo, cum liberis & uxore interfectis, quid ab ipso sceleris admissum erat, sciscitaretur: sic enim emendandum & explicandum censeo locum, à Cantero fortasse, eo tamen solo interpretum intellectum:*

οι μηκεδ' αἰδὸν βακχῆς οι, φεσταιμιν αι.
Siquidem non amplius Ditis famulus es, dicam. Herc. Fur. v. 1119.

Extat porrò in Æliano non dissimilis vocis βακχῆς usus; cum enim *Amore correptos* vellet dicere, *Ερωτος βακχῆς* vocat, ut hic Euripides αἰδὸν βακχῆς, qui Dite instigari putabantur. v. Var. Hist. III, 9.

563. ἱερῆ. Scaliger ἱερῆι.

545. διοργανοιο. Idem διοργανοιο.

567. κατ'ὀνομα. omnino legendum κατ'ὀνομα adnotavit. v. Strophen. MARKLAND.

568. δεινα. Vulgò δεινοι. MS. A, δεινα γὰρ παντι γ' ἐπιπινῆ. MS. B, δεινα γὰρ παντ' ἐπιπινῆ.

572. MS. E, τῶν ἐσθῆν ὡς μωθῶ.

568. Ita distinguendum opinor & legendum:

συ πικρῶ κληθῆναι (σαι
μυλῆ πομπικῶ
φαισι δωμάτων)
ἐνεπ' δ' (f. γ') ἐνεπ' μοι,
π ποτ' ἐδὼ κληθῆναι;

Chorus videtur alloqui Janitorem vel Ancillam θυραῖον. Respondet verò Phædra præ impatientiâ. MARKLAND.

Constat ex Veterum testimoniis Chorum non in scenâ constitutum fuisse, sed ante scenam, loco inferiori. Ipsa igitur Phædra foribus necessariò propior fuit; ut non sit vero dissimile Chorum, eam alloquentem, ad hanc Theatri distributionem alluisse. In MS. A pro μυλῆ scribitur μυλῆ: dubito an per Apocopen pro ὁμυλῆ (te attingit, tecum versatur) præcedente σαι.

590. MS. B, σαφως.

591. MSS. BD, ὁπῃ. Adscribitur autem hæc Notula in priori: γεφυρῆ) χυμῆς τε, ε, καὶ φαισι σπυρῆσιν εἰναί τε, ὁποια. Legi etiam potest, αἰα.

598. MS. A, μνησται.

599. πεφνη. Barnefius, errore typographico, πεφνη.

602. MSS. EP & Fl. φίλος μιν, ε καλως δ', ὡμῶν ἰοσυν.

610. MSS. EP, Edd. Fl. & Ald. διέμας τ'. Cl. Marklandus suspicatur intercidisse substantivum, quale esset, καὶ ὡς οἱ ΓΕΝΤΟΕ διέμας τ' ἐυωλινε.

611. MSS. BD, ὡς οἱ σινη.

619. MSS. E & Ed. Fl. ἱερῆ.

626. MS. A, η χροσιν, η σιδηρον, η χαλκον βαρεθ.

633. MSS. BD, καὶ κληθῆναι.

635. φυντι. Ita MSS. ABD, reliqui, uti vulgò, κληθῆναι.

646. χρο. Ita MS. A. vulgò χροῖν.

647. MSS. ABD, κακωχρον.

652. δακη Θηρον. Lego δακη Θηροι, ut Cyclop. v. 324. η π θηροισι δακηθ. MARKLAND. vid. Æsch. Sept. ad Theb. v. 564.

653. ἐκινῶ. MSS. BDP & Fl. ἐκινῶν.

659. πως αν εν. Scaliger, πως αν εν.

Ibid. κληθῆναι. supple πρῶτον, vel ὡς πρῶτον cui respondet ἀκυστας in versu sequenti. MARKLAND.

662. Assentior Pierfano & Marklando Viris Clariss. legentibus ἡρεθῶ. Θεινι αφροκτος eodem modo dici puto quo apud Sopho.

Sophoclem in Ajace, v. 927. ἀφραγκτος των φιλων.

664. Rectè, ut opinor, reponit Vir singularis prope in his literis peritiæ, R. Dawes: ες τ' αν η' κλημ.

665. MS. D, εξομα.

666. πατς. Ita MSS. ABEP & Fl. vulgò πατρ. Scaliger, πατρ. συμμολων.

669. αλοιδα. Apud Stobæum αλουδα. Idem in v. 671. ατως.

670. λειν. sc. ηκας, quæ vox petenda est ex voce ηκακ. Hoc usitatum est. MARKLAND.

676. λοζον. MS. A, λογας. MS. B, λο-

ον.

677. Vid. Suidam in v. ηζαμμε. ibid. MSS. λοζον & λογας agnoscunt: nonnulli etiam pro λουσιν, λουσι.

678. MSS. EP & Fl. ιτυχον.

680. εξαλυξω. MS. A, εξαλειξω. Forte pro εξαλειψω.

681. Dubitat Cl. Marklandus annon legendum sit, metri gratiâ, πως δε πημε πρυσω, φιλα;

683. περιδρος. MS. D, περιεργος.

685. δυσεκπερωτον. Ita MSS. ADE, Fl. & Schol. vulgò δυσεκπερωτον. Porro pro βιν

MSS. CE & Fl. βιν. MS. A, βιν.

691, 2. Extant uti edidi in Parisiens. omn. & Fl. Eodem modo legit Scholiastes. Vulgò Ζως ο & in versu sequenti εκτραψεις.

698. σης αμφοτερας. Ita MS. A. vulgò τις.

699. Deest hic versus in MS. A. Idem in versu sequenti δε.

707. ζητωση φερμαχ' υρον. Ita Parisiens. omn. & Fl. Vulgò ζητωση γ' υρον φερμαχ'.

708. επεξε. Scholiastes επεπιον.

709. Verto: nam prudentiam sortimur i. e. sortiti esse putamur vel aliquam vel nullam, pro rei cuiusque exitu.

720. κελυπλειν. Ita MS. A. MSS. BD, κελυψειν. Reliqui, ut vulgò, κελυψω.

723. ποτσειπυς. MS. B, ποτσειπυς. MS. D, ποτσειπυς. MS. E, ποτσειπυς. Clavulam hoc modo capiendam censeo: Ego autem rogans te (ποτσειπυς) ut iuramenti sc. religione te obstringeres, habeo consilium quoddam infortuniis bisce inventum atque ex-

cogitatum, (υρημα ποτε συμφορας) quod est mihi & liberis meis usui futurum est.

726. αυτη τ'. Ita MSS. omn. & Edd. Fl. & Ald. vulgò αυτη δ'.

731. τωτ' εγω. Ita MSS. ABD, uti Canterus quoque emendaverat; legebatur enim antea, εγω τωτο.

732. Forte,

— καυ συ γ' εν με νηγεταις,

εγω δε Κυρηνη &c.

nisi præstet, καυ συ μη με νηγεται. MARKLAND.

742. πταναις. Ita Fl. MS. P, πλαναισιν. MS. E, πλαναισιν γρ. ποταμωδαις.

747. περφυροι. MSS. BDEP, περφυρειοι. Scaliger περφυροι. Cl. Marklandus,

εγω τε περφυρειοι σπυλαιος —

σ' εις &c.

748. τεταλαινω. MSS. ABDP & Fl. ταλαινω. MS. E, τε ταλαινω.

756. κυρων. MSS. AD, ταιων. MS. B, κυρων.

ναιων.

759. κριταις. MSS. EP & Fl. κρις.

760. αυξει. Ita Parisiens. omn. & Fl. uti Canterus quoque emendaverat. Vulgò αυξει.

768. η γαρ απ' αμφοτερων. Vel utrobique male ominata fuit, vel saltem à parte Creiæ, tum cum Aibenas advolavit.

770. ιπτατ'. MSS. ABD, ιπτατ' επι.

771. δ' επ' ακταις. MS. E, δ' επ' ακταισιν. MSS. ABD, δ' ακταισιν.

Ibid. εκδησαντο. Scaliger εκδησαντο, uti edidit illo auctore Barnesius.

772. πλικως πεισματων αρχας
tortas funium extremitates.

sic vertendum: non, contorta initia; sic ογνη ποταμωδαις αρχαις. Actor. X, 11. Philo Vit. Mos. p. 434. Ed. Turneb. δακιδ — ης τις αρχας &c. Plutarchus Vit. Cic. ad fin. τις των μηρυμωτων αρχας filorum extremitates. MARKLAND.

773. Forte del. επ'. vide Antistrophen. Explicationis gratiâ hoc επ' scriptum videtur. Idem.

780. Ed. Fl. & MS. E, βροχην αμφι.

781. Pro δια scribe. δια ut Strophico suo respondeat. MARKLAND.

783. Ut Strophico respondeat scribendum videtur σε των ινδων δ' αιρεμωα vel ινδων cum Vet. Edit. Idem.

787. δομων.

787. *δρμων*. Memoratur & alia Lectio in MSS. nempe *δρομω*.

796. *βικ*. Ed. Fl. *βικ*. MSS. EP utramque Lectionem agnoscunt.

797. *θε*. Ita MS. P & Ald. In cæteris Nuncii persona præfigitur, uti vulgò. pro *εκτεινοντες* MS. D habet *οικτειροντες*. deinde pro *νεκυν* MS. P, *νεκρον*.

802. Forte, *αεσαπολων μ' αφικετο*, Ουδ' *αεπ μ' ως* &c. MARKLAND.

807. Ita MSS. BDEP & Fl. vulgò *εκ-
λιπη*.

820. MS. B, *αεμυς*. *ζε. οεμυς*. *ibid.* MS. E, *ως ιδω τον δυσδαιμονα*. Porro ex variâ hujusce versûs Lectione ortum esse arbitror v. 838. eumque proinde delendum esse, hîc vero pro *δυσδαιμονα* reponendum *πικρον θεαν*. Quod cum loci sententiâ valdè accommodatum sit, & tamen quæri possit quomodo hanc tantam depravationem extitisse verisimile sit, de eâ re quæ mihi in mentem venerint, exponam. Nihil ergo obstat quo minùs *δυσδαιμονα* pro interpretamento vocis *πικρον* superscriptum, deinde utriusque vocis sedem occupare potuerit; quem errorem nonnemo cum reformare vellet, ad inferiorem puta paginæ marginem integrum versum descripsit. Is in eo loco permanfit. Hanc verò explicationem ita propono non ut quæ vim argumenti habeat, sed ut illud fortasse effecturam, ne quid scrupulus iste in contrariam partem valeat.

829. *π σ*. Ita edidi ex conjecturâ pro *tis*.

830. *πικας*. Ita MSS. EP & Fl. MS. A, *ω πολυς*. Vulgò, *ω πικαινα*.

831. *μικισ*. MSS. AB, *μικισ*.

833. *αφρατος*. MS. D, *αφρακτος*.

834. *κατακρηνα*. Ita Scholiastes, idemque testatur scriptum fuisse *κατακρηνω*. Vulgò, *κατακρηνα*. Est autem *κατακρηνα* idem quod *καταφθορα*. Ordo est: *Labes improvisa — imo verò exitium, vita non vivenda*.

Ibid. *μιν εν*. Scaliger *με νυν*.

842. *κραιπνον*. Ita MSS. ABDP, Ed. Fl. & Scholiastes. vulgò *πικρον*.

843. *τιδε παη*. Ita MSS. ABDE & Fl. vulgò *παηη τιδε*.

853. *πινος δη κλυω*; Ita MS. E & Fl. Reliqui *δη* omittunt.

854. MS. A, *επιωα*.

856. *σεγλ*. Ita MSS. CP, Fl. &, puto, Scholiastes. MS. A, *σεγλ*. Vulgò, *σεγλ*.

865. Præfigitur persona Semichori in MSS. CP.

- 881. *κακων*. Edd. Ald. & Fl. *κακων*.

Ibid. *μιν εν*. Forte, *μιν αν — εν*: ubi *αν εν* erit; ut *Alcest* 277. MARKLAND.

883. *λεγω* est *existimo*, *reputo*: ut cæntics in Euripide & aliis bonis scriptoribus, Herodoto, Sophocle &c. & ita *Actor* IV.

32. *ελεξαν ιδιον εναια*. *Idem*.

886. *δε*. Ita MSS. AB & Fl. uti Barnefius ex conjecturâ Canteri edidit. Edd. Veteres *ζαε*. Scaliger *δ' αε*.

Ibid. Quærendum de isto *αε*. Scholiastes parùm satisfacit. MARKLAND.

903. *φυγυ*. Ita MSS. ABCEP & Fl. Agnoscit quoque MS. D. Vulgò *φυγη*.

917. *εφ' ο' πιν νυν σενης*. Ita Edd. plerique; sed *νυν* omittunt MSS. ADE & Fl.

921. *ελειπον' η φας τοδε*. Ita MS. A. cæteri, uti vulgò, *ελειπον εις φας τοδε*. Scaliger, *ως φας*.

925. Hic versus post v. 927 ponendus est, ut opinor. MARKLAND.

930. *Lego*,

ω πολλα μαυτινοντες ανθρωποι μετ' αυτου &c. Sensus & Scholiastes verum monstrant. Vid. etiam *Hecub* v. 814. *Idem*.

933. *εδε δη ημετερι πω*. Ita MSS. EP & Fl. Vulgò *εθρομαδε πω*.

936. *αναγκασα*. Ita MSS. ABEP & Fl. Editi plerique *αναγκαζεν*.

937. *Lego*,

αδ (ε ζαε εν διονη λεπτουργειν) πατερ, Vulgò *λεπτουργεις*: quod falsum est. Non enim *Thebeus* erat, sed ipse *Hippolytus* qui cavillabatur. *εν διονη* scil. *εν*. vid. *Orest* 212. *Medeam* 1277. *Alcest* 817. MARKLAND.

946. Scholiastes *η ης*: uti legit Cl. Marklandus, interrogatione positâ post *φιλαν*.

952. *βιοτον*. Ita Parisienses omn. Fl. & Scholiastes alter. Vulgò *βιοτος*. Pro *κατ' ανδρος* Scaliger *κατ' ανδρα viritum*.

972. *εκταζειν*. Ita MS. A. cæteri, uti vulgò, *εκτασειν*.

966. *μισειν σε φησεις*. Ita rectè Barnefius ex Scholiaste, jubente Cantero: confirmant MSS. BEP & Fl. Cæteri *μισειν γε φησεις*.

977. *γηστοισι*. Ita Parisiens. omn. & Fl. uti Barnefius quoque edidit, ex conjecturâ Canteri. Editi Veteres *γηστοις σε*.

985. *ιν υν*. Ita Parisiens. omn. Ed. Fl. & Scholiastes. Vulgò π υν.

998. *καλως λογυς*. Ita MSS. AB. Cæteri, uti vulgò, *πολλως λογυς*.

1001. *καλως λογυς*. Ita Parisiens. omn. & Fl. uti Æmylius Portus coniecerat. Vulgò *καλως*.

1007. Magis perspicuum fuisset, *ὡς διαφθερων ουκ απολεξοντ*. MARKLAND.

1016. *ιλειν*. MSS. EP & Fl. *ιχειν*.

1021. *καυ δη*. Ita MSS. AB. Cæteri, *ει δη*.

1022. *διφθερη*. Parisiens. omn. *διφθερω*. Ed. Fl. *διφθερω*. Lectionem vulgatam retinui, quia & elegantius videbatur & Euripidis quoque characteri accommodatius, ut diceretur *φουσις* vel *αριστη* vel *σωφροσυνη* cuiusvis *αφθειας*, quam homo ipse. Vide v. 394. Aliter tamen sentit Cl. Marklandus.

1024. *οικησειν*. Ita MSS. ABEP & Fl. Vulgò *οικησει*.

1026. Pro *υδαμυ* scribo *κ'υδαμυ* & *φριων* pro *φριων*. Scholiastes explicat per *υδαμυ φριων*. Sic *υδαμυ γης*. Sophocles *Electr.* 392. *πυ ποτ' ει φριων*; MARKLAND.

Ibid. Ed. Fl. & *φριων*.

1028. Distingue,

Αλ' ὡς τρυφειν ἡδύ; τοιοι σωφροσιν

Ημετα γ' &c. MARKLAND.

Ibid. MSS. EP, *διφθερ' αν*.

1041. *αν' εννοιαν*. Ita Parisiens. omn. & Fl. Aldina, *ας εννοιαν*. Barnesius, *ες εννοιαν*.

1042. *ητ' αε' ελοιμην*. Ita Parisiens. omn. & Fl. Vulgò, *ητ' αν γ' ελοιμην*. Scholiastes, *ητ' αε γ' ελοιμην*.

1043. *αλιτδων*. MS. P, *αλητδων*. Vetterem scripturam ne repudiarem fecit Hefychius, cuius hæ sunt glossæ: *αλιτρη*, — *πλωητης*. *αλιτης*, — *ξινος*. *αλιτοδρι*, (I. *αλιτοδριος*) *εκ πλωης τριφοδρος*.

1048. MS. A, *σωφροσιν δι*. MS. D in margine *εχουσι γρ. ικανοι*. Quod etfi in mentem venerit Cl. Marklando, ei tamen conjecturæ non admodum sese ait confidere. Ego sanè, quum & crederet Hippolytus iussu atque auctoritate Phædræ cum ipso Nutricem egisse, & suspicaretur eam sceleris sui conscientia, simulque formidine ne Theseo res palam fieret, è vitâ exiisse, non video quomodo consentaneum sit ab eo pudicam dici. Crediderim igitur vel *σωφροσιν* vertendum esse *sapiens, prudens fuit*; ut

dicat Hippolytus oppositione non inventustâ, *Illâ quidem rectè statuit, cumque pudicè non posset, prudenter tamen egit*: Ego verò contrariâ sorte usus sum; pudicus quum essem, prudentiâ confilioque minimè valui: vel hoc, inquam, modo *σωφροσιν* vertendum esse crediderim, vel potius legendum, ut magis evidens & perspicua sit Antithesis,

ε' ημεις λεγειν περ

Η ὡς εν' φροσιν, εκ' εχουσι σωφροσιν' &c.

1049. *εχουσι*. MS. C, *εκτωμεν*.

1053. *ενορησιν*. Ita MS. A &, ni fallor, Scholiastes: exponit enim pro *προσην*. Cæteri, uti vulgò, *ενορησιν*.

1056. An legendum, *ει γαρ ου μοι* — pro *ΜΕΝ*. MARKLAND.

1067. *περσινων τ' Ατλαντικων*. Ita MSS. AB. Cæteri uti vulgò *καυ τοπων Ατλαντικων*.

1079. *εκτος ὡς παρτα γης*. Ita MSS. ABD & Fl. uti Barnesius quoque edidit ex Canteri conjecturâ. Cæteri *ὡς παρτα γης* *εκτ*.

1685. *κακως γα*. Ita MSS. ABD & Fl. vulgò π.

1086. *απορησινων εχου*. Legendum opinor ex MSS. AB, *απορησινων ο' εχου*.

1088. *γηρυσαιδι*. Ita MSS. EP. MS. A & Fl. *γηρυσαιδι*. MSS. BD & Ed. Ald. *γηρυσαιδι*. Versu sequenti MSS. BD & Fl. *μηρεσιν*. MS. A, *μηρεσιν*. Ed. Ald. & MSS. EP, *μηρεσιν*.

1090. Legendum cum Scholiaste & distinguendum opinor, *μηρεσιν φδ' γεις; σφως το δι' εχου* &c. non *το δι' εχου*. MARKLAND.

Ibid. Scholiastæ Lectionem exhibet MS. D, agnoscit MS. B.

1093, 4. Obscuriores mihi videntur. MARKLAND.

1096. *δικαιος αν* significat *cum hoc debetis facere*; non, *justè*, ut Interpretes. *Idem*.

1112. *αποφθισιν*. Ita Parisienses omnes & Edd. Fl. & Ald. Vulgò *αποφθισιν*.

1120. Ordo videtur esse: *καδων δι' ευνοσι πνα λειπομα ελπιδ*. i. e. *Retinens verò sensum (vel perceptionem) aliquem, spe destitutor*.

1129. *ακηρσιν*. Ita MS. A. Vulgò *ακηρσιν*.

1136. MSS. AP & Ed. Fl. *παρ' ελπιδα* *λδωσιν*.

1149. *καπ*.

1149. *κατεχεν ποδ.* Dicitur & à Latinis, *carpere terram pedibus*, & à Græcis *μερπτεν ποδων*: cæque locutiones satis familiares sunt. Neque durius est, opinor, aut ab usu communi alienius, ut dicatur *κατεχεν ποδ.*, id est, *pede occupare*; quæ interpretatio si admitti poterit, pro *ζυμινδης ιππης* legendum erit in genitivo *ζυμινδης ιππης*, sensu non inepto neque ineleganti.

1150. *χρεδαν.* MSS. BD, *χρεδης.*

1153. *ανη χλου.* MSS. EP & Fl. *αν' υλαν.*

1154, 5. Hi versus corruptissimi sunt, & sine Codicibus, utpote mutili, vix restituendi. MARKLAND.

1156. *λεικτων αμιμω.* MS. P, *λεικτ' ανημιμω.*

Ibid. *κρυμης.* Ita MS. B. cæteri *κρυμης.*

1180. Ed. Ald. *εκ πατρε.*

1182. *τα οκ σματα.* Ita MSS. ADEP, uti Barnesius quoque edidit ex conjecturâ Canteri. Editi *τα* omittunt.

1184. Distinguendum,

— *ως αε' ηδ' εμης πατηρ*

Ορδης, ακυσους &c.

Non *ορδης ακυσους.* Ita Alceft. 636. *εκ ηδ' αε' ορδης ταδε σματα πατηρ.* MARKLAND.

1191. *ανηριψοι.* Ita MSS. BD. MSS. EP & Fl. *ανηριψι.* Vulgò *ανηριφοι.*

1194. *μυρα δ'.* MS. P. & Fl. *μυραν δ'.*

1196. MS. D, *αποπλανηχης.*

1202. *λεγα.* Ita MSS. AEP & Fl. Vulgò *λεγα.*

1204. *ποδης.* Ita MSS. EP & Fl. Cæteri *ποδα.*

1210. Distinguendum,

Πωλοισ' ημερτη παπαλοισ' ολ' —

MARKLAND.

Ibid. MSS. EP, *εφ' ημερτης.*

1215. Opinor *ηδ' pro ηδη.* Usitatus Pleonasmus. vid. *Androm.* 411. *Supplic.* 21. 392. *Orest.* 74. *Med.* 354. Sic Latinis *il.* MARKLAND.

1216. *βροντη.* Ita lego, monente Cl. Marklando, ex MSS. ABDP & Fl. vulgò, *φωνη.* *χθονιος βροντη* idem videtur esse quod apud Æschylum in Prometheo *χθονιον βροντη.* vid. v. 992.

1222. *ωστ'.* Ita MS. B & Fl. uti Barnesius edidit, monente Scaligero. Cæteri *ως.*

1232. Crediderim legendum esse *φθγγωνων*: quamquam ex Parodiâ Gregorii Nazianzeni video eum legisse *δεργγωνων.*

1250. *επηδαν.* Ita Parisiens. omn. & Fl. uti Pierfonus quoque emendavit.

1253. *προς πετας.* Ita MSS. ADEP & Fl. MS. B, *προς πετας.* Ed. Ald. *πρι* (F. pro *ωει*) *πετας.*

1261. *βερχω δη βιοτον.* Ita MSS. AB. MS. E & Fl. *βερχω δε β.* Utramque particulam omittunt MSS. DP & Edd. plerique. Barnesius *βερχω αν βιοτον* ex conjecturâ.

1262. *κρυ.* MS. A, *προς.*

1263. *οπα.* Ita MSS. AEP & Fl. Ed. Aldina, *οπως.*

1265. *ποστο γ.* Ita MS. A. vulgò *ποστον.*

1275. *επαχτομυ.* Ita MSS. ABD, uti eximie conjecit Vir excellentis ingenii & præclare de Euripide meritis, Joannes Pierfonus. Vulgò, *απαχτομυ.*

1276. Distinguendum erat, quod & monuit Cl. Marklandus, *πως εν; κομιζειν, η π &c.*

1289. Ed. Fl. *ερε.*

1290. *εφορμασει.* MSS. DEP, Ed. Fl. & Scholiastes, *εφορμαση.*

1291. *χρυσοφανης.* Ed. Fl. *χρυσοφανης.*

1303. *αλοχς πειοδης.* Ita MSS. ABD. Vulgò *πειοδης αλοχς.* Loci sententia videtur esse, *Theseum in re minime certâ uxoris indicio fidem adhibuisse.* Consentaneum ergo erat ut adjiceret Diana, eum in Hippolyto devovendo *certum manifestumque in se admisisse scelus*; quæ quidem sententia satis apte exprimitur, si in versu sequenti pro *εχης* legemus *επειδης.* Nam quod in promptu erat *εχης* alium sensum efficit, eumque, opinor, minus huic loco accommodatum. Mendosè etiam MSS. EP, *εχης* pro *εχης.* Idem vocis *επειδης* apud Sophoclem usus est; vid. *Oed. Col.* v. 991.

1308. *ανηχης.* MS. A, *ανηχης γε.* *απηχης.*

1309. *ως εν τ' αραδης.* Ita MS. A. MSS. BD & Scholiastes *ως εν αραδης.* Vulgò male, *ως τοις αραδης.* Veram Lectionem opinor esse *ως εν γ' αραδης.*

1313. *εις τοδ'.* Scholiastes, *ως τοδ'.*

1314. *θαντοι.* MSS. BD, *θαντη.*

1322. *ωσπερ ην δικαμον.* MS. A, *ωσπερ αν δικαμω.* Fl. *ωσπερ εν.*

Ibid. *εφειπτο.* Ita MS. A, cæteri *εφισπι.* vid. v. 293.

1330. *οιμωξης.* Ita Parisiens. omn. & Fl. vulgò, *οιμωξη.*

L

1349. *Αε-*

*Phoeniss. 411. τιν' επι-
νοιαν εχεθης; quam
mentem habuisti? Pin-
darus Pyth. X. χεθα φρον
τιδα, habet cogitationem
et Olymp. I. οχεθμεν Ιπ-
ποδανιαν, ut laborat
Hippodamiam. et IX. εχεθ
κυδω, habuit gloriam.
Æschyl. Xanth. 432. Περ-
δως καρδιαν οχεθμεν. et
χεθους Suman. 862.*

1349. βροτων μρι. Ita MSS. AB, uti Scaliger emendaverat. Ed. Ald. φιλαπταιν ε. μρι βροτων. Barneſius ex conjecturâ φιλαπταιν γ' ε. β.

1352. επειτα δ'. Ita MSS. EP & Fl. Vulgò επειτα γ'.

Ibid. ακολουσιν. Sensus videtur esse: occupavit moriendo atque interceptis argumenta omnia, ne apud te fidem consequi possent. vid. v. 972 & seq.

1353. λογων ελεγχουσ. MSS. AEP & Fl. λογων ελεγχουσ'.

1354. νυν δη σοι. Ita MSS. EP & Fl. MSS. ABD, μιν νυν σοι. vulgò νυν σοι πα.

1359. νεμεως diffyllabum est in pronunciatione quasi esset νεμεως. MARKLAND.

1361. οιον εκουνη. Ita MS. A. Cæteri, uti vulgò, οιου.

1363. Lego, πειρος ηοθεν κρητισσηπλον
Lucius divinitus cum impetu decedens.

Non κρητισσηπλον. sic v. 1437. Θιαις — οργαι κρητισσηπλον & ita sæpe. MARKLAND.

1369. κρητι δ'. Ita MS. A. MS. E & Fl. κρητι γ'. Vulgò κρητι γ'.

1375. ατρεμιας, δμους. Ita MS. DE & Fl. Vulgò δμους ατρεμιας.

1383. κρητικους. MSS. ACD & Fl. κρητι ζας. MS. E, κρητι ζαν. MS. B, κρητι ζας γ'. κρητικους. MS. P, κρητι ζας & à correctore κρητι ζαν.

1389. μερετι με τιλανα. MSS. ABD, μερετι με τιλαν. MS. E, μερετι τιν τιλανα. Cæteri, uti vulgò, μερετι τιλανα.

1392. Cl. Marklandus qui Anapæsticum Systema ad v. 1394. continuari censet, pro δυοδαιμοι' legit δυοδαιμονα μ': literas autem α μ' propter sequens αμ. à scribâ omittas fuisse existimat.

1407. αετιζυγης. MSS. ACD & Fl. αετιζυγης.

1409. ω θειον οδμης πνδμω. Vid. Æsch. Prometheus. v. 115.

1410. αν, ηδομενη ου. MS. D, ως ηδομενω ου.

1411. τυποισι. Ita MS. A. Cæteri, uti vulgò, δμους.

1416. αταρ μρι αεσοφιλης γ' δαπιδουσι. Ita MSS. AB. MS. D, αταρ μρι αεσοφιλης γ' απιδουσι. Vulgò, αταρ τρι δυοποτρως γ' απιδουσι.

1421. ωλισιν μια Κυπρις. Ita MSS. EP & Fl. Cæteri, uti vulgò, ωλισ', ηδομενη, Κυπρις.

1434. αραιον. Vel est ὀπιδανη — vel αραιος activè sumetur pro eo qui diras alicui imprecatur, ac eum execratur: quemadmodum accipiendum videtur in Iph. in Tauris. v. 778. η σοις αραια δμουςιν ζανησμαι. ÆM. PORTUS. vid. Soph. Trach. 1218.

Ibid. Sæpe miratus sum unde factum fuerit, ut Euripides sententiam hanc qua nihil magis impium videtur esse posse, inde- ret in os sui Hippolyti, τε σιμνε καυ ηιο- σιπτηρ, (v. 1381.) & qui profitetur (v. 1010.) se scire præcipuè Deos colere, & cujus ιωστωειαν & αλσην φρινα mox laudat Diana v. 1438. Utinam alio aliquo modo, quam vulgò fit, explicari posset hic locus. MARKLAND.

1435. ζοφον. MSS. AB, ζοφον.

1439. αδον. sc. Adonim. vid. Muret. Var. Lect. Lib. 5. c. 7.

1440. κυρη. Ita MSS. ABDP & Fl. Vulgò κυροι.

1451. αγγελησι. Ionicum hoc est: Atticum αγγελαισι. Et sciscunt quidem Viri Eruditissimi Ionismum non posse admitti in scriptore Attico: vide Bentleium Emend. in Menandr. & Philem. Reliq. p. 6. 91. & passim. Sed aliter se habere multis exem- plis probabo alibi. MARKLAND.

Ibid. πρσιλκουσι. MSS. EP & Fl. πρσι- λκουσι.

1456. φθιγς. MS. A, νικης.

1460. λειπεις. Ita MSS. ABDP, Edd. Ald. & Fl. Vulgò λειπεις.

1467. φρινα. MSS. BD, κρη γ. φρινα.

1469. αφης. MSS. BD, αφης.

1478. Αθηων. MSS. ABD, Αθηων.

ADDENDA.

114. EXimiè hunc locum Amicus emendavit legendo,

— τις τις ζαρ α μιμητοι
Φρουντας ατως, ως περιποι &c.

368. Edidi α' αν pro παν ex conjecturâ.

747. Adde: notat verò ex Iph. in Aul.

v. 1494. Hom. Il. B. 594. expletivum τε post ινα, ιθι, adverbia loci, poni solere.

960. Lego ελληυζα, ut dicat Theseus, non sibi jam metuendum esse ne ex Hippolyti aspectu piaculum contraheret, cum ex Phædræ cadavere priùs contraxisset.

FINIS.

